

Izhaja vsak torek in soboto v ledno ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jellertwitz v Naških ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič.)

Državni zbor.

Parlamentarni položaj je še vedno jako kritičen. Čehi ostajajo še vedno pri svoji obstrukcijski taktiki, ki zabranjuje vsako pozitivno delovanje. Zakonski načrt gledé bruseljske sladkorne konvencije pa mora biti postavno uveljavljen do 1. februarja t. l. Ako ne pojde to parlamentarnim putem, potem, mora zopet zapeti paragraf 14. in da se to zgodi, moral bo dr. Körber državnozbornsko zasedanje zopet odložiti ali pa tudi zaključiti. Pa kakor vse kaže, bi se Mladočehi vsprejetju omenjenega zakonskega načrta toliko ne protivili in bi bili zelo pripravljivi pustiti ga, da pasira. Ali tega mnenja niso pa radikalni Čehi, katerih je sicer le kakih šest ali sedem in pa par Rusinov, ki hočejo vse storiti, da bi ne prišel omenjeni predmet do razprave. Neverjetno je sicer, da bi se tako malemu številu poslancev posrečilo, zabraniti razpravo o kakem predmetu, katero želi drugače vsa ostala zbornica, broječa 425 poslancev, ali četrtkova seja, ki je trajala od 11. predpoludne pa do 6^{1/2} zajutra na petek, nam služi v dokaz, kake sitnosti zamore na podlagi sedanjega opravičnega reda državnozbornskega napraviti celo taka mala peščica poslancev.

Četrtkova seja se je otvorila ob najstari uri predpoludne. Po pozdravu predsednika in po prečitaniu došlih spisov, stavi poslanec Stein s tovariši nujni predlog, naj bi zbornica koj začela razpravljati o državnem proračunu. Mnogo poslancev pa je predložilo nujne predloge za podpore po ujmah prizadetim občinam in okrajem. — Posl. Wilhelm in tovariši pa interpelirajo vlado zaradi nekega odloka, katerega je ista doposlala vsem deželnim vladam ter jim naročila, da pazijo pri ustanovljenju novih društev in zadrug ali pa pri preosnovi njih pravil na to, ali bi pri istih ne bilo uveljaviti določbe cesarskega patenta od 26. novembra 1852, določbe, ki se nanašajo na zavarovalna društva. Interpelant opaža, da se s tem dekretom odjemljejo društvom in zadrugam, ki imajo namen podpirati v slučajih boleznih svoje društvenike, njih avtonomija in pa možnost, da bi se po svoji volji razvijale, kar je očitno v

LISTEK.

Iz arhiva grofa Sig. Attemsa v Podgori.

Meseca oktobra je »Gorica« (št. 82) v svojem podlistku pod tem naslovom prinesla kratko poročilo o registih, spisanih na podlagi listin gospoda grofa Sigm. Attemsa v Podgori ter tiskanih v Izvestijh Muzejskega društva za Kranjsko. Pri tej priložnosti so čitatelji dobili majhno sliko, kaka je bila Gorica v 14. stoletju.

V petem sešitku imenovanih Izvestij se nahajajo registi, sestavljeni večinoma na podlagi listin iz 15. stoletja. Nekaj jih še manjka in te nam v kratkem prinese šestek.

Tudi ti registi se večinoma nanašajo na zgodovino Goriškega, posebno pa na zgodovino Gorice. Da je temu tako, je posebno razvidno iz notic, katere se nahajajo pod črto in katerih je lepo število (od 84—186). Za nas Goričane je razun 89. notice posebno važna 138., katera nam na straneh 110—114 popisuje Gorico, kaka je bila v 15. stoletju. Če smo pred

nasprotju z določili osnovnih zakonov. — Klofač zahteva, da se prečita vsa vsebina interpelacij. Posl. Schönerer interpelira zaradi porabe paragrafa 14. za uveljavljenje proračunskega provizorija.

Isti poslanec zahteva v drugi interpelaciji, da se nemščina zakonitim potom uveljavi kot državni jezik. Ko je bilo prečitanih še mnogo drugih interpelacij, naznani predsednik, da preide zbornica h razpravi nujnih predlogov. Najprej se je začelo razpravljati o nujnem predlogu poslanca Fresina, glede rabe jezika pri železnicah na Češkem. Posl. Fresl začel je govoriti o poludne in je neprenehoma govoril v češkem jeziku do 4^{1/2} popoldne. Med njegovim govorom je bila zbornica popolnoma prazna. Le par radikalnih čeških poslancev je ostalo v nji in pa stenografi, ki so se tam dolgočasili. Posl. Fresl govoril je večinoma prav po tihoma, le sem ter tje poudarjal je kak svoj izrek z močnejšim glasom. Jedenkrat pa se hudo razsrdi ter začne grozno upiti in toči s pestmi ob mizo. Za Fresinom je govoril posl. Klofač. Tudi ta je govoril v češkem jeziku. Le sem ter tje izgovoril je tudi kak stavek v nemškem jeziku, katerega so stenografi takoj zapisali. Klofač je govoril dve uri ter končal svoj govor ob 6^{1/2}. Na to predlagal posl. Albrecht konec debate. Ta predlog je bil vsprejet. V tem času pa se je zbornica zopet napolnila. Za glavna govornika sta bila izbrana poslanca Novak in Hofmann, ki sta se pa ob splošnem krohotu oba odrekla besedi. Posl. Zazvorka dobil je besedo za dejanski popravek. Govoril je češko. Nemci so začeli vpiti ter zahtevati od njega, da konča govoriti. Zazvorka se pa zato ne zmeni in govori dalje. Predsedoval je podpredsednik dr. Žaček. Posl. Schönerer vpilje: Ali hoče ta človek zopet 6 ur popravljati! Isti zahteva od dr. Žačeka, naj bi ta odzvel govorniku besedo. V zbornici nastal je hrup, končno je pa Zazvorka nehal govoriti. Poslanec Choc predlaga, naj bi se seja zaključila, ker ni navzočih zadostno število poslancev. Preds. se hoče o tem prepričati, ali v tem hipu tekli so Nemci klicati svoje tovariše, nahajajoče se v koridorjih. Predlog, naj bi se seja zaključila, bil je odklonjen. Potem se je oglasilo še

kratkim dobili nekako podobo o Gorici, kaka je bila v 14. stoletju, hočemo sedaj vedeti, kaka je bila za eno stoletje pozneje. V oklepkih navedena števila nam kažejo, v katerem registu nam je iskati to ali ono.

Gorenji del Gorice je bil v 14. stoletju še trg (mercatus), dolenji pa vas, kar nam dokazujejo razne listine tistega časa. Še le v petnajstem stoletju je gorenja stran tega kraja dobila ime mesto, kar nam potrjuje med drugim neka listina iz leta 1426 (št. 57), kjer čitamo, da je bila Gorica takrat že mesto („ain haws ze Görz in der stat gelegen“). Tudi listine iz poznejših časov nam kažejo, da je bil zgornji del Gorice mesto (gl. št. 72, 73, 74, 91, 92, 93, 111, 116). Spodnji del Gorice, tedaj hiše, ki so stale pri vznožju grajskega hriba, ni spadal pod mesto, temuč je bil vse petnajsto in tudi še v začetku šestnajstega stoletja navadna vas. Listina iz leta 1473 (št. 75) omenja vas Gorico („in villa Goricia“); istotako tudi listina iz leta 1501 (št. 95), kjer čitamo „hofstat in dem dorff zu Görtz“. Listine iz 15.

mnoho čeških poslancev k dejanskim popravkom, katerim pa je bila skoro vsem odvzeta beseda, ker so vse kaj drugega govorili nego pa dejanski popravljali. Vmes pa so kričali vsenemški poslanci ter psovali na vse možne načine radikalne češke govornike, ki se pa niso za vse to prav nič zmenili in tako je trajala ta komedija do ranega jutra v petek, ne da bi se v tej seji izrekla jedna sama pametna beseda. — Odklonjena sta bila še dva nujna predloga.

Iz tega poročila je dovolj razvidno, da tako ne sme več dalje iti, ter da je mlatenje prazne slame kakor se je to godilo v spredaj opisani seji, ne le samo predrago, ampak tudi skrajno nečastno in posebno pa na takem mestu, kjer se ima ob enem sklepati o usodi vseh v državi živečih narodov. Iz poročila zgoraj opisane seje pa je tudi razvidno, da je sedanji državnozbornski opravičnik, kateri omogočuje, da napravi mala peščica poslancev iz našega parlamenta pravo pravcato karikaturu, za nadalje nevdržljiv ter da se mora prej ko prej korenito predrugačiti, naj se zgodi to pa z lepa ali z grda.

Dopisi.

Iz županije Sv. Križa. — Zopet se je oglašil v »Soči« znani dopisnik iz Sv. Križa V resnem času bi temu revšetju ne odgovarjali, ali ker se nahajamo ravno v pustnem času, pa evo par vrstic za odgovor.

„Sočinemu“ dopisniku so zdaj na potu božične slavnosti v našem samostanu. Posebno mu ni ugajalo, da je slavnostni pridigar „liberalcem“ oči mazal z žvepleno kislino, ki tako hudo žge. Dopisnik pravi namreč, da bi spravili pridigarja, ko je šel v samostan v kak hlev, ako bi vedeli, da bode tako pridigoval. Že iz teh besed si zamore vsakdo misliti, kake vrste ljudi mora biti človeče, ki spravlja take besede v javni list. Sicer pa bodi dopisniku povedano, da smo bili vsi drugi razun njega s pridigarjem popolnoma zadovoljni. Dopisnika tudi dobro razumemo, ako pravi, da ta božična slavnost pri nas hira. Hira pa le v njegovih očeh, ker se ljudje po dokončani slavnosti več tako ne gnjetejo

in iz začetka 16. stoletja včasih zaznamujejo spodnji del Gorice z besedo „suburbium“, kar kaže, da ni spadal k mestu (gl. št. 76). Listina iz leta 1482 nam precej natanko naznanja, kje je bil ta suburbium, namreč tam, kjer je farza (sedaj stolna) cerkev sv. Hilarija z bližnjo okolico (št. 79: „in suburbio Goricie ante logiam penes cimiterium eccl. parochialis Goricie“).

Zgornji del Gorice, ki je tedaj v 15. stoletju postal mesto, je bil obzidan. V mnogih listinah se omenja to obzidje (št. 73, 86, 94, 110, 123). Obzidano je bilo goriško mesto, ne pa vas. V neki listini iz leta 1471 (št. 73) se to obzidje zaznamuje z besedami „murus civitatis Goricie“, ne pa „ville Goricie“. V isti listini tudi čitamo, da je neka posestnika prodala svojo hišo v mestu Gorici ter svoj vrt, ki je bil blizu te hiše, a že zunaj mestnega zidovja. Iz tega je razvidno, da je bilo v 15. stoletju mesto obzidano, ne pa vas.

Mestno obzidje je imelo na eni strani velika vrata (št. 74, 77, 78, 92, 111, 122, 123), na nasprotni strani

v njegovem liberalnem taboru ter ne puščajo več pri njem toliko zvenka, kakor so to delali nekedaj. O tedaj, ko so mu slavnosti donašale toliko dobička, da se je z njim tako dobro opital, takrat je bilo lepo, takrat je cvetela ta božična slavnost.

Čeravno sam priznava, da so nove samostanske orglje dobre, vendar ne more opustiti prilike, da bi se ne zaglal vanje. In zakaj? Zato ker so bile pohvaljene v »Gorici« in zato, ker orglja na nje nekdo, katerega bi rad dopisnik vtopil v žlici vode. Kaka prismoda mora biti vendar ta dopisnik, sodi lahko vsakdo po tem, ker pravi, da so samostanske orglje dobre, a da cvilijo samo zato, ker jih je hvalila »Gorica« in pa, ker gode nanje nekdo, ki ni dopisniku po volji. Ali se mar dopisnik ne spominja, kako so križke orglje takrat cvilile, ko je na nje orgljali nekdo, ki se ni v petih letih navadil tako orgljati kakor se je navadil v petih mesecih oni, ki orglja zdaj na samostanske orglje?!

Ako trdi dopisnik, da pomanjkuje v Sv. Križu pitne vode, ima prav. Ali čudno je, da spravlja ravno on in ravno zdaj to zadevo na dan, ko se je pred časom, ko so se Križani potezali za vodnjak, baš v njegovi družini rekalo: kaj bodo pa križke babe potem delale, ako bi imele vodo doma? Seveda, dopisnik spravlja to zadevo sedaj zato na dan, da bi zadal brco s svojim oslovskim kopitom dr. Gregorčiču. Ako bi bil dr. Tuma deželni odbornik in državni poslanec, o potem bi Križani že kedaj imeli svoj vodovod, kajti zagrmel bi v deželnem odboru in državnem zboru ter rekel: Jaz hočem in zaukažem, da se precej napravi Križanom vodovod in naj stane ta kolikor hoče. In kolikor v deželnem odboru, tolikor tudi v državnem zboru zbal bi se vsi dr. Tume ter bi brzojavno nakazali Križanom tisočake za vodovod.

Na vse druge kvante in nesramnosti tega steklinoviča pa se nam ne zdi vredno črhiniti niti besede, posebno ker ljudje, ki so zgubili vsako čut do sramožljivosti in do časti, ne morejo drugemu nikakor škodovati na časti. Ali nas razumete?

Iz Kožbane. — Še smo živi v Kožbani. Dne 18. decembra smo imeli

pa še druga vrata, kjer je pri vhodu v mesto stal utrjen stolp ali turen (št. 73). V mestu Gorici je bila občinska hiša (št. 52). Omenja se goriška občina (št. 104) in pa občinska loža (logia) (št. 61, 120, 124, 127). V mestu je bilo mnogo dvorov in hiš, katerih posestniki so nam deloma znani; omenja se pa tudi stolpu podobno zidanje (št. 92, 93, 111). Pri velikih vratih je bil neki dvor, od tu je pot držala do bivališča gospodov Thurnov (št. 123). Utrdbe mestnega zidovja so se leta 1508, ko so bili Benečani gospodarji v Gorici, izdatno povečale. V ta namen je bilo treba več hiš razrušiti in marsikateri vrt je takrat izgubil svoj prvotni namen (št. 104).

V registih se omenja, da se je leta 1482 nahajala v Gorici bratovščina sv. Nikolaja, ki je imela nekoliko nepremakljivega imetja (št. 78). V Gorici je bil leta 1519 samostan sv. Frančiška (št. 113). Omenja se tudi shramba za topove in drugo orožje (conservatorium tormentorum bellicorum) (št. 113).

(Konec pride.)

pri nas občinske volitve. Sodeč po pisavi „Soča“ in „Primorca“ in ako hočete tudi židovskega „Piccola“, kateremu sta podajala „Soča“ in „Primorec“ ob času naših občinskih volitev roke, bi se mi kožbanjski „kavci“ ne smeli upati niti priti na volišče. Ali v istini bilo pa je vse drugače. Opomniti moramo, da se je že dve leti pred občinskimi volitvami hujskalo in podpihivalo posebno obmejne prebivalce naše občine ter skušalo zanetiti prepir celo med nami Kožbanci. — Glavno ulogo pri tej lepi igri igrala sta seveda „Soča“ in „Primorec“. Posebna pozornost pa se je obračala na Skrljevo, ki je v prejšnjih volilnih dobah po večini glasovalo z nami Kožbanjci, in je mnogo Skrljevcev tudi pred sedanjimi volitvami obetal, da bodo z nami glasovali. Ali ko so prišli Skrljevci na dan volitve v Kožbano, oglasil se je koj eden izmed njih ter rekel: Mi Skrljevci imamo oje in kamor obrnemo oje, tje pojde tudi voz! Ko je prišla za volitev določena ura, namreč 9 predpoludne, stopil je občinski obhodnik na prag volilne sobe ter začel čitati iz volilnega imenika volilce. Ali teh je bilo takrat še prav malo pred volilno sobo. Prišla je 10 ura, prečitan je bil tudi že ves volilni imenik; pri vsem tem pa je do takrat volilo v tretjem volilnem razredu še le kakih 10 volilcev. Zdaj pa pride pred volilno sobo vse polno volilcev in tu se vname prepir zaradi števila starešin, kateri naj bi se volili iz te ali one vasi. Vsaka vas hotela je zase toliko starešin in ti voljeni naj bi bili že v III. volilnem razredu. Ali do zedinjenja ni hotelo pa ni hotelo priti. Občinski obhodnik je že ponovno prečital volilni imenik ter pozival volilce k volilvi, ali ti stali so pred volilno sobo ter čakali rešitve prepira. Prišla je že ura 11 a še se niso zjedini. Mirničani hoteli so namreč imeti za svoj kataster 10 starešin in prepustiti nam Kožbancem samo 8, dočim so zahtevali Kožbanjci, naj se voli iz vsake katastralne občine 9 starešin. — V tem hipu pa so se pridružili Mirničanom naši Slapčani, na čelu jim Erzetič vulgo „Lajnar“, ker je vedel, da ga Kožbanjci ne bodo volili in kmalu bi bila kupčija sklenjena. Ali ko so Mirničani zapazili, da hočejo Slapčani z njimi voliti, zrasla so jim ušesa in zahtevali so poleg 10 mož za Mirnik še tri starešine za vasi Vrhovlje in Senik, nabajajoči se v njih katastro. To pa je bilo Kožbancem že preveč. Pretrgala so se pogajanja in sklenilo se je podati se v volilni boj brez vsakega kompromisa. Kdor zmaga, zmaga. Ker se je bližala 12 ura, stopi predsednik volilne komisije na vrata volilne sobe ter opominja one ki hočejo voliti, naj se podajo v sobo, ker ob 12. uri se bodo zaprla vrata. Taisti

Ugasla zvezda.

(Odlomki. Česki: Gabrijele Preissova.)
(Konec.)

Župnik poklekne ter začne šepetati: „Očenaš“. Tu se v kotu klečeča Ivanka mahoma dvigne in priskoči k postelji rajne ter jame javkati s srce trgajočim glasom: „O Bog, moj Bog — ali je to tvoja pravičnost, to povračilo za toliko letno mojo pokoro, za moje vsakdanje molitve za njeno srečo? Kaj je storila ta ubožica, da si mi jo vzela, da jo je pokosila tako nagla smrt — kot drobno bilko pred razcvitom, — kot bi ne bila rastla tebi v čast, a meni, ubogi, preskušeni materi, v tolažbo! Mati božja, ti si me tudi zapustila, dasi sem molila dvakrat na dan bernardsko molitev: „Ni bilo slišati, da bi ti koga ne uslišala...“ To je zdaj njena sreča, njena sreča! Oh, moj Bog, ti moja krasna ovčica, to je tvoja sreča!“ In Hetešova si je pulila lase iz glave ter tarnala kot iz uma... „Nikar ne tožite tako pregrešno!“ miril jo je duhovnik. „V takih letih nemoadeževano umreti je tudi sreča. Bila je preveč ljuba Bogu; zato je ni hotel pustiti, da bi se bila na blodnem svetu omadeževala s kako veliko spoznano in radovoljno pregreho. Vaša molitev ni bila

opomin je ponovil tudi občinski obhodnik. In tako se je tudi zgodilo. Ko so pa bila vrata zaprla, prišli so nekateri volilci, ki so se med pogajanja potikali po krčmah pred zaprla vrata volilne sobe, hoteč po sili udreti vanjo. Predsednik volilne komisije se poda pred vrata ter jih opominja, naj bodo mirni, ker je njih krivda, ako so uró zamudili. Ker pa niso hoteli dati miru, naprosil je g. župan pričujočega orožnika, da je napravil mir in red. Vsled tega zapustili so tudi nekateri obmejni volilci volilno sobo, češ, da bodo proti volitvi napravili utok. Stori se pa to zaradi tega, ker so videli, da se nahajajo v manjšini. Konec volitve v III. volilnem razredu je bil ta, da smo zmagali mi z 42 glasovti večine. — Zdaj začne volitev v drugem volilnem razredu. Nasprotniki so se vrgli zdaj z vso silo na volišče. Pa zastoj. Čeravno so vsi Slapčani razum dveh in vsi Skrljevci razum jednega, volili z Mirničani, zmagali smo mi tudi v II. volilnem razredu z dvanajstimi glasovi večine. Še le v prvem volilnem razredu je bila volitev jednoglasna. Nasprotniki, videč, da je grozdje v tem razredu veliko bolj kisló nego v v ostalih dveh, pobrali so šila in kopita ter izginili kakor kafrá iz volilne sobe. Zmagali smo torej sijajno v vseh treh volilnih razredih. Ali pri vsem tem pokazali so naši Kožbanjci, da se znajo vesti dostojno in možato, kajti pri vsem tem, da so svoje nasprotnike tako sijajno pobili, slišati ni bilo iz njih ust niti jedne take besede, ki bi bila žaljiva za nasprotnike. Kako vse drugače so se vedli naši obmejni nasprotniki, ko so zmagali pri državnozbornski volitvi v V. kuriji! Kot divji so kričali in razsajali ter žalili na desno in levo vsakogar, ki ni trobil v njih rog. Ako bi ti ljudje pri teh volitvah dostojno postopali in se z nami lepo pogovarjali, pripravljeni smo bili jim prepustiti celo 10 starešin in mi se zadovoljiti le z 8. To pa ne za to, ker plačuje Mirnik tretjino davka več, nego naša katastralna občina, ampak za to, da bi se jedenkrat združili ter med seboj mirno živeli. Opomnimo pa, da ne bodemo nikdar pustili, da bi kdo siloma nas hotel poteptati. In da se znamo braniti, je pokazal v polni meri izid ravnokar končanih občinskih volitev.

H koncu pa še to-le: Skrljevcem smo torej zlomili oje. Voz smo jim odpeljali, a nanj naložimo slapniške fige ter jih popeljemo na prodaj ná deželo, da se ljudje prepričajo o dobroti tega zimskega sadu. Fige pa, ki so prsuhe, popeljemo h Kostanjevcu v mlin, a iz moke napravimo kruh, kojega pošljemo svojim obmejnimi prijateljem, da se potolažijo in pozabijo vse grenkosti, katere so jim prizadejale sedanje volitve.

zastoj!

Ali Hetešova tedaj ni umela njegovih besedij.

IV.

Kaki dve leti pozneje je prišel v Kotuž droben, sivolas gospod. Vprašal je v vasi v popačeni češčini: ali je še živa tu nekaka šivilja Johana Hetešova. Nagovoril je uprav županovega Jankota, in ta ga je rad peljal k durim kočé, kjer je živela nekdanja njegova sošolka.

Plutjec vstopi v kočé. Tu zagleda Ivanka Hetešovo ter jo nagovori; a začudil se je, da je to tako navadna ženska brez vsakega sledu kake nekdanje krasote.

„Oprosite“ začel je uljudno, „da sem — docela pluti človek, vas prese-netil. Ali prosim, imejte do mene zaupanje, kakor mi ga je izkazal moj gospod Karol pl. Bottinger, vpokojeni major. Njegov oskrbnik sem že 14 let.

„Gospod Karol pl. Bottinger“, — nadaljeval s povdarkom — „gotovo vam je to ime dobro znano — je vodil v vojni I. šest in šestdesetega svoj oddelek ulanov po tem našem kraju...“

Bil je toliko obziren, da pri tem uvodu ni zrl na žensko; in nadaljeval je nalašč, da bi jo ne spravil v zadrego, marveč jo potolažil:

Politični pregled.

Notranji politični položaj.

Notranji politični položaj je še vedno nespremenjen. Češko-nemška pogajanja so se zdaj pretrgala in se dotične konference prično zopet prihodnji torek. V četrtek je povabil k sebi dr. Köber Mladočehe, ki so se mu udali le za toliko, da so privolili, da pride razprava o brusselski sladkorni konvenciji na dnevni red pred njihovimi najnižji predlogi, a kakor dokazuje poročilo o četrtkovni seji poslanske zbornice, se radikalni češki poslanci niso hoteli udati ter so obstrukcijo nadaljevali.

Konec obstrukcije v tirolskem deželnem zboru.

Italijanski poslanci so sklenili odnehati od obstrukcije, da pride do obravnave zakonski načrt gledé poboljšanja učiteljskih plač, pa s tem pogojem, da bode dežela prispevala k temu povišanju 60%, občine pa s 40%.

Avstrija in gibanje na Balkanu.

Vsenemški listi so jako oplašeni napram vestem, da Avstrija namerava v najkrajšem času s svojimi četami zasedeti Sandžak-Novibazar in tudi pokrajino do Mitrovice. V slučaju, da se spomladi prično novi nemiri v Macedoniji, bi bila Avstrija, kakor zatrjujejo merodajni krogi, po berlinski pogodbi v to opravičena, ker bi se bilo bati, da se vstaja ne razširi v okupirane dežele. Vsenemci pa slutijo, da tiči za to namero Rusija, ki hoče okrepiti slovanski živelj v Avstro-Ogrski in s tem doseči, da se Bosna in Hercegovina priklopita naši državi. Vsenemci kričé, da se tako namerava pomnožiti moč Slovanov v državi. Resnica pri tem je, da Rusija in Avstrija bodeta napram macedonskim homatijam edini in če treba odločno postopali. Politiki spravljajo s to zadevo tudi v zvezo naredbo, da se vojaške čete lahko tudi nastanijo v Solah, in pravijo, da je za tako pomikanje avstrijske armade proti jugu že vse pripravljeno. Vsenemški listi pišejo, da je grof Lamsdorff radi tega prišel na Dunaj in se skliceval na neko interesno pogodbo radi Balkana mej Avstrijo in Rusijo iz leta 1897.

Anektiranje Bosne in Hercegovine.

Iz Sarajeva prihajajo vesti, da sta se grof Lamsdorff in grof Goluchowski dogovorila gledé aneksije Bosne in Hercegovine. Rusija je pripravljena privoliti v to, da si Avstrija Bosno in Hercegovino popolnoma prisvoji. Avstrija se pa mora zavezati, da ne napravi nobenega koraka dalje proti Novemu Bazaru. Vse to pa bi se imelo zgoditi še le potem, ko bodo izpeljane reforme v Macedoniji in Stari Srbiji.

Avstrija in Italija.

Iz Rima pišejo v „Information“: 25-letna spominska slavnost smrti Viktorja Emanuela II., na katero je došlo v Rim 50.000 ljudij z večnega 10.000 zastavami iz vseh italijanskih provincij, se je izvršila v najlepšem redu. Največa pozornost in entuzijastično zanimanje občinstva sta bila posvečena zastopnikom „nerešenih“ provincij, ki so s svojimi v črnilo zavitimim zastavami otvorili impozantni sprevod. Povsodi, kjer so pasirale te zastave, se je množica razkrivala in je vsklikala: „Živel Trst!“, „Živel Trident!“, „Živel

„Da vam povem prav na kratko svojo nalogo: naš gospod pl. Bottinger je zdrav, poročen, a brez rodú. In tu mu je prišlo zadnji čas na misel ono vaše sporočilo, ki ste mu ga bili poslali v nekoliko svojih listih. In namenil si je — če je dete živo — da ga hoče vzeti za svoje; ali le pod tem pogojem, da se ga vi odrečete, in g. pl. Bottingerja nikakor ne kompromitujete. On meni tako: vsprejel bi ga kot služabnika v svojo hišo, in pozneje bi ga oskrbel — češ: da se mu je tako prikupil, in —“

„Kaj, torej je še živ? — in vsprejel je vse moje liste?“ vzklikne zdaj Hetešova. „Seveda jih je prejel...“ odvrne oskrbnik z mirnim nasmehom. „Na pošti se nič ne izgubi, ako je naslov pravičen; lahko pišete celo v Ameriko.“

Ivanki stopi vsa kri v obličje in si vi zrenici njenih očij se razširite srditosti in britkosti.

„Ta Prajz! Vražji Nemeč izdajni!“ Na to pa jame plakati se zateglim, od solz zadušenim glasom: O moj Bog, zdaj vem, zakaj si mi jo vzela; vidim, da nisem molila zastoj za njo! — Bila mu je podobna — ves njegov pogled, cel vzrast, njegovo gosposko kretanje in manira — morda je imela tudi njemu podobno srcé

Zadar!“, „Živel Spljet!“ — Moglo bi se bilo reči, da je vsa slavnost veljala tem štirim mestom in da je glavno mesto Italije s to slavnostjo vnovič in izrecno uprizorilo eklatantno politično demonstracijo proti Avstriji.

Ni možno tajiti, da Italija postaja od dneva do dneva bolj irredentistična. Splošno prepričanje v Italiji je danes to, da zveza z Avstrijo ne obstoji več in da prej ali slej mora priti do razdora med obema državama. Zdelo se je, da je italijanski irredentizem mrtev. Še do pred dvema letoma sta bila Trident in Trst pozabljena.

Glavni vzroki, ki so doveli do te spremembe, so: afera sv. Jeronima, odklon tev avtonomije južnega Tirola, tržaški nemiri, hrvatske demonstracije v Dalmaciji, zadnja statistika prebivalstva v Avstriji, iz katere izhaja, da je v Dalmaciji italijanski element tlačén, nasprotstvo med obema državama gledé Albanije.

Dalmatinci v Črnigori.

Za predsednika najvišjega sodnega dvora v Črnigori je imenovan dalmatinski odvetnik Ignacij dr. Bakotić. Istotako je imenovan za sekcijekega načelnika pri črnogorski sodni upravi dalmatinski odvetnik in deželni poslanec Štefan Knezović.

Nemški deficit.

Nemški državni proračun za l. 1901 je izkazal 37 milijonov mark deficita, oni za l. 1902 pa 35 milijonov deficita. Da se ta deficit pokrije, potrebno bode državno posojilo.

Grof Waldersee v škriploh.

Kitajski junak nemške vojne ekspedicije, maršal grof Waldersee je prišel v veliko zadrego. „Münchener Post“ je objavila nedavno senzacionalna razkritja proti njemu. V početku prejšnjega desetletja so izhajali v nekem nemškem listu „Saale Zeitung“ dobro informirani članki proti soc. in trg. politiki bivšega nemškega kancelarja grofa Caprivi-ja, kateri članki so bili polni zabavlje na nemškega cesarja. Dolžili so nekega Normanna, da je pisal članke, ta pa je zdaj pod prisego izjavil, da je vse te članke pisal grof Waldersee. Vsled tega razkritja je padel Waldersee v veliko nemilost pri cesarju.

Macedonske zadeve.

Bolgarski dopisnik lista „Kölnische Zeitung“ je imel te dni pogovor z nekim načelnikom macedonskih ustašev. Macedonec je rekel dopisniku, da ne pričakujejo Macedonci prav čisto nič od reform, katere je spravila turška vlada na papir. Koj v pomladi se zberó zopet macedonske čete, katerim prihité na pomoč bolgarski bratje. Bolgarski knez je prešibak, da bi zamogel ubraniti to gibanje in gotovo je, da prihiti ustašem na pomoč vsaj jedna tretjina bolgarskih častnikov. V Bolgariji je to dobro znano in zato skrbi že danes Bolgarija, da bode pripravljena na vse slučaje. Iz Carigrada pa se poroča, da je Turčija že sklenila pogodbo za nabavo 200.000 pušk Mauserjevega sistema.

Zdravje ruske carice.

Nasproti poročilom, da je ruska carica bolna, zatrjuje „Kölnische Zeitung“, da je ruska carica v Livadiji popolnoma okrevala.

in dušo — izvestno bi bila vzrastla na mojo žalost in — v pogubo svoje duše... A jaz sem se tedaj protivila tej božji uredbi celo do obupnosti — O Bog, odpusti, odpusti!“

Globoki vzdihli so se jej trgali iz prsij in potok solz jej je lil iz očij.

Oskrbnik je gledal strmeč njeno početje, kajti besedij ni razumel dosti.

Ivanka se obrne k omari, vzame iz nje dve sliki v belem papirju in koder las, ga razdeli ter dá jedno sliko in nekaj las zavzetemu služabniku.

„To mu dajte temu vašemu gospodu —“ rekla je trpko. „Povejte mu, da mu odpustim vse britkosti, ki jih je napravil meni, neizkušeni nedolžni deklici v svoji gosposki lahkomišelnosti. Bog mu odpusti. — Mislila sem, da je poginil v vojni, in mislila sem nanj do današnjega dne...“

Povejte mu, da je moja deklica umrla pred dvema letoma na davici, da jej je dobro in ne potrebuje ničesar od njega. In jaz tudi ne...“

Odvrnila se je na pol; kajti iznova so se jej napolnile oči s solzami, in ni hotela, da bi jo gledal tako ta človek.

Bottingerja poslanec se je uljudno priporočil — čudeč se toliki odločnosti.

Stara pesem z napevom: strast vodi v propast!

Rusija in Kitajski.

Rusija je zaprosila Kitajsko dovoljenj, da more upeljati pošto in carinarsko službo v Kini in sicer pod rusko upravo in neodvisno od kitajskega pomorskega carinarskega urada, kateri upravlja Anglež Hart. Rusija se nada, da jej Kitajski vstreže že vkljub intrigam Hartovim, ker upliv Rusije na kitajskem dvoru je v zadnjem času izdatno porastel.

Prebivalstvo goriških občin in krajev.

(Dalje.)

Sodni okraj, občine in kraji	Prebivalstvo		Prebiv. se je v desetletju povečal, zmanjšal,
	1. 1890	1. 1900	
Sodni okraj Kanal:			
1. Ajba	1324	1368	+ 44
2. Anhovo	1692	1707	+ 15
3. Avče	572	568	- 4
4. Banjšice sv. Duha	742	810	+ 68
5. Bate	1005	1069	+ 64
6. Deskle	947	983	+ 36
7. Kanal	1865	1867	+ 2
Bodrež	241	237	- 4
Kanal	500	461	- 39
Gorenja Vas	416	470	+ 54
Idrija	286	273	- 13
Morsko	225	228	+ 3
Vrh	197	198	+ 1
8. Kal	2554	2510	- 44
Kal	1174	1121	- 53
Levpa	887	930	+ 43
Kanalski Lom	493	459	- 34
9. Lokovec	1435	1445	+ 10
10. Ročinj	888	868	- 20
Doblar	178	163	- 15
Ročinj	710	705	- 5
Sodni okraj Bovec:			
1. Bovec	2147	2058	- 89
Dor	241	200	- 41
Bovec	1420	1378	- 42
Kal	141	130	- 11
Koritnica	134	146	+ 12
Plužne	211	204	- 7
2. Čezsoča	704	705	+ 1
Čezsoški Log	116	131	+ 15
Čezsoča	588	574	- 14
3. Log	645	645	
Srednji Log	162	164	+ 2
Spodnji Log	212	207	- 5
Strmec	203	200	- 3
Predel	68	74	+ 6
4. Soča	810	734	- 76
5. Srpenica	507	486	- 21
6. Trenta	351	339	- 12
7. Žaga	652	601	- 51
Sodni okraj Cerkno:			
1. Cerkno	5833	5811	- 22
Bukovo	711	690	- 20
Gorje	394	382	- 12
Jesenica	230	211	- 19
Labinje	290	323	+ 33
Dolenje Novake . . .	267	262	- 5
Gorenje Novake . . .	359	349	- 10
Orehok	204	194	- 10
Otalež	1389	1428	+ 39
Planina	356	329	- 27
Reka	383	402	+ 19
Zakriž	201	182	- 19
Cerkno	1049	1059	+ 10
2. Šebrelje	965	984	+ 19
3. Št. Viška Gora	2049	1957	- 92
Poljice	171	153	- 18
Prapetno*)	938	939	+ 1
Št. Viška Gora	940	865	- 75

*) Prapetno pripada tolminski okr. sodniji.
(Dalje pride.)

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedniku: Ivan Leben, kurat na Libušnji (po poštni položnici) 10 K; Josip Kosec, župnik v Kamnjah 10 K; Ivan Košir, vikar v Oblohah 5 K. Srčna hvala!

Zahvala in prošnja. — Knjižnici v „Šolskem Domu“ so darovali: „Goriška tiskarna“ A. Gabršček na posebno prošnjo knjižničarice 51 knjig, preč. g. dr. And. Pavlica 27 knjig, g. A. Casagrande iz Ajdovščine 24 knjig, g. Arko in Pater Severin letošnje knjige družbe sv. Mohora, neimenovan rodoljub letošnje knjige „Slovenske Matic“, in „Narodna tiskarna“ več knjig.

Plemenitim darovalcem presrečna hvala in obilo posnemalcev šolski knjižnici v prid!
L. Koršić,
knjižničarica.

Ruskemu kružku sta darovala gg. Valentin Kumar, vpok. c. kr. okr. šol. nadzornik 10 kron in Franc dr. Kos, c. kr. profesor v Gorici 10 kron; skupno 20 kron!

Srčna jima hvala!

Poroka. — Dne 12. t. m. se je poročil gospod Anton Černe, sin tomajskega župana in občinski tajnik v Tomaju, z gospodično Ljubico Mahnič, nečakinjo milost. krškega škofa dr. Antona

Mahniča. Poroka je bila v Krku. Naše najprisrčnejše čestitke!

Umrli je v Solkanu zidarski mojster gosp. Fr. Marusič. Naše sožalje žalostni družini.

Slovenska Čitalnica v Gorici naznanja častitim p. n. članom kakor tudi vabljenim neudom, da priredi odbor v tekoči predpustni dobi 3 plesne vaje ob sobotah (začetek ob 8. uri zvečer) in običajni veliki ples zadnji predpustni nedeljo 22. febr. t. l. — Prva plesna vaja bode danes dne 17. t. m.; naslednjim plesnim vajah pa iz različnih ozirov dnevi se niso določeni, ampak se bodo določili dogovorno z udeleženci prve vaje dne 17. t. m. Pri plesnih vajah se bo sviralo na klavir; pri velikem plesu sviral bode vojaški orkester. Za veliki ples izidejo posebna vabila.

Dovozne ceste k železniškim postajam so velike važnosti, posebno tudi ker morajo občine k njih zgradbi doprinesti. Zato smo občinske zastope in zasebnike za časa opozorili, naj se zglašijo zdaj, ko se je vršil in se še vrši politični obhod bohinjske železnice. Največja in najvažnejša postaja bo goriška na solkanskem polju. Zato pa treba, da se županstva iz Solkana, Tribuše, Lokovca, Banjšic, Bat, Grgarja in Trnovega oglasijo prihodnji ponedeljek, da dobijo od državne ceste, ki pelje v Gorico, dovožno cesto na goriško postajo, da ne bodo siljeni voziti sebe in svoje blago najprej v Gorico in potem po drugi cesti nazaj na solkansko polje do postaje goriške. Županstva naj se obrnejo pri tem na zastopnika deželnega odbora dr. Maranija, ki jih bo gotovo podpiral v pravični zadevi. Enako naj se obrnejo do zastopnika okrajnega glavarstva goriškega, ki se mora potegniti za koristi svojega okrajja. Zdrženi zahtevajte, kar vam gre.

Reci, da ti ne poreče. — Izid cerkijanskih občinskih volitev je znanemu „Sočinemu“ člankarju tako korenito zaprilo sapo, da se istih v svojem listu niti z jedno samo besedico neče spominjati. Pač pa je pod utisom tega izida naslikal v zadnji številki „Soče“ sebe in svoje ožje privrženke na tako drastičen način, da ne bi tega mogel nobeden drug bolje storiti. Kakor smo že večkrat omenili, treba je znati čitati „Sočo“. Kdor hoče torej razumeti članek, katerega je spisal navadni člankar v svojem listu, postaviti mora pri čitanju na vseh mestih, kjer stoji beseda klerikalci ali pa nunci, osebo „Sočinega“ člankarja in njegovih privrženecv. „Soča“ piše n. pr.: „V političnem boju klerikalci sploh ne rabijo nikdar poštenih rok, marveč se poslužujejo po navadi skozi in skozi le najpoddeljših in najsurovejših sredstev pa skrajne demoralizacije. To se mora čitati tako-le: V političnem boju „Sočani“ sploh ne rabijo nikdar poštenih rok, marveč se poslužujejo po navadi skozi in skozi le najpoddeljših in najsurovejših sredstev pa skrajne demoralizacije“. Dalje piše „Soča“: „Demoralizirati, duševno pokvariti človeka, to je prvi namen klerikalizma“. To se čita tako-le: „Demoralizirati, duševno pokvariti človeka, to je prvi namen „Sočinega“ laži-liberalizma“. Konečno piše „Soča“ n. pr.: „Hinavce, podleže, ničvredneže, krivoprisežnike vzgaja „klerikalizem“ med našim ljudstvom na deželi, in človeka, ki vidi, kaj se vse godi, mora groza preleteti, ako pomisli na bodočnost“. Kdor hoče „Sočo“ razumeti čitati mora te vrste tako-le: „Hinavce, podleže, ničvredneže, krivoprisežnike vzgaja „Sočin“ laži-liberalizem med našim ljudstvom na deželi, in človeka, ki vidi, kaj se vse godi, mora groza preleteti, ako pomisli, na bodočnost“. Ko bodo čitatelji čitali „Sočo“ na način, kakor smo ga tu navedli, zadeli bodo vedno pravo in imeli pred seboj pristočno sliko „Sočinega“ člankarja in njegovih najboljnjih privrženecv. Kajti „Sočin“ člankar piše članke vedno le pod geslom: Reci mu, da ti ne poreče.

Poslojpe nekdanje okr. sodnije v Gorici se podira. Sedanji lastnik je hotel poslojpe predelati, ali pri popravljanju so jemali kamenje iz tal ter razdevali spodnja okna. To pa je povzročilo, da se je začela stena v ulici sv. Antona nasproti Kopačevi hiši izbočevati ter je v terek nastala velika nevarnost, da se posuje cela nekdanja „pretura“. Delavci so zbežali, potem pa so podprli poslojpe ter zaprli promet po ulici Sv. Antona in po ulici Croce. Zdaj se hiša podira.

Koliko živalij je bilo ubitih in zaklanih v Gorici 1. 1902. — V 1. 1902 je bilo ubitih in zaklanih v Gorici in sicer: 1237 volov, 3100 telet, 504 ovc, 1215 prašičev, 554 junic in 847 jagnet.

Huda burja je razasjala po Vipavskem in po Krasu. V Trstu poškodovana je ta šiba božja zopet mnogo oseb. Iz Grada in sploh iz severnih krajev se

pa poročila, da so bili tam v terek strašni viharji ter da je jako hudo snežilo. Brzojavna in telefonska zveza med Dunajem, Gradcem in Trstom je bila pretrgana za več ur.

Kmetijski shod v Prvačinu. — Jutri v nedeljo dne 18. t. m. imel bode potovalni učitelj za kmetijstvo g. Anton Štrekelj javno predavanje v Prvačini. Govoril bode o vzgoji vinogradov na amerikanski podlagi in o pogreških, ki jih navadno delajo v tem pogledu vipavski vinograjniki. Po predavanju odgovarjal bode na razna vprašanja, katera lahko vsakdo stavi. Naše kmetovalce opozarjamo, naj se vdeležijo v polnem številu tega shoda.

Na vipavski železnici je bil v četrtek dne 8. t. m. zjutraj vlak v Gorico tako prenapolnjen, da niso več zadostovali osebni vozovi, akoravno so morali tudi v II. r. ljudje natlačeni stati. Sprejemali so ljudi tudi v poštini voz; od Dornberga naprej pa so potnike zavračali, da so morali iti peš v Gorico. Na večernem vlaku iz Gorice pa je nastal veled dreha hud prepir med potniki, tako da je bilo treba vlak ustaviti in neke poredneže preganiti. Zakaj obratno vodstvo ne doda ob sejmajnskih dnevih vlaku še vsaj eden osebni voz več! Na nobeni železnici se vlak ne napolni na prvi postaji; menda imajo potniki iz vseh postaj pravico do vožnje in poštenega sedeža; menda nimamo Vipavci železnice le zato, da bi hodili na postajo gledat, je li še kaj prostora.

Potniki, ki vstopajo na vlak ali pa izstopajo na šempeterskem kolodvoru, si žele več luči ali razsvetljave in na postaji, i na poti do vasi. Na postaji je več svetilnic, a navadno je ena sama prižgana; od postaje do skoro srede vasi pa ni nobene svetilnice, dasi bi bile ob tej poti vsaj tri zelo potrebne.

Bralno društvo „Slov. zveza“ v Št. Petru bode imelo svoj redni občni zbor dne 25. t. m. ob 3 $\frac{1}{2}$ uri popoldne v društvenih prostorih. Dnevni red po pravilih.

„Narodna Čitalnica“ v Cerknem prijavlja s tem svoj redni občni zbor, kateri se bo vršil dne 25. t. m. v društveni sobi z naslednjim vspešnim: 1. Poročilo tajnika in blagajnika; 2. Volitev novega odbora; 3. Slučajnosti. Vabijo se vsi društveniki, da se pridno vdeležijo občnega zbora in da se tam posvetujejo o nadaljnjem razcvitu „Narodne Čitalnice“. 90 udov nas je že zbranih pod krasno trobojnico našega narodnega društva. Torej na delo vsaki ud za pravo naprednost našega naroda. — Odbor „Narodne Čitalnice“ v Cerknem dne 15. jan. 1903.

Bralno, vinogradsko in sadjarsko društvo v Krepljah je imelo občni zbor 1. t. m. Dohodkov je imelo 688 K 36 v in isto toliko stroškov. Predsednikom je bil izvoljen Anton Gomizelj, tajnikom Anton Tavčar.

Društvo je dovršilo delo prireditve vinograda in sadovnjakov. V minoletem letu je društvo dobilo podpore za nakup zemljišča za sadjarstvo 200 K. Deželni odbor je sklenil dati društvu za l. 1903 podporo 200 K. Občni zbor je sklenil zgraditi poslojpe in društveno klet. Načrt in predvadek stroškov sta izgotovljena. Vsi stavbeni stroški so proračunjeni na okroglih 5000 K.

Goriško gradiščanska prizivna komisija za osebno dohodarino je pod predstvom dvornega svetnika in finančnega ravnatelja viteza Otona pl. Zimmermanna dne 12. in 13. t. m. imela seji, v katerih so se rešili osobito prizivi proti odmerjenju osebne dohodarine za leto 1902.

Po dovršenih posvetovanjih se je predsednik zahvalil članom komisije za njih vspešno in marljivo sodelovanje na razpravah, kajti le tako je bilo mogoče, da je prizivna komisija zadostila tudi v tem zasedanju svoji težavni, po zakonu pripadajoči jej nalogi.

Na to je pred zaključanjem zasedanja še člen Sellinger pohvalno omenil objektivnost in stvarnost predsednikovo v vodstvu razprav, člen Casagrande pa se je v priznalnih besedah spomnil delovanja poročevalcev.

Utonil je v Črnicah majhen deček v apnenici, ki je bila polna vode.

Korak naprej. — Do sedaj je višje deželno sodišče v Trstu v slov. pravdah izdajalo nemške ali laške izvirne razsodbe, katere je vstrično spremljal slovenski prevod.

Sedaj pa so na tem višjem deželnem sodišču začeli izvirne razsodbe izdajati v slovenskem jeziku, kar vsakako pomenja korak naprej do enakopravnosti v sodni stroki.

Tem nujneja dolžnost bi bila sedaj deželnemu kakor kazenskemu sodišču, da

bi isto posnemalo izgled višega deželnega sodišča. Principijelnemu pravu našega jezika do enakopravnosti menda tudi to deželno sodišče tržaško ne bo hotelo oporekati. Po izgledu, ki ga je dobilo ravnokar od višjega deželnega sodišča, ne more prigovarjati več tudi praktični izvedljivosti. Kajti jezik, ki je pripoznan uporabnim tudi za včasih zelo zamotane civilne pravde, mora biti poraben tudi za kazenske pravde in razsodbe.

Ta vspeh je pripisati doslednosti in odločnosti naših slovenskih odvetnikov. A v izgled in vspehujajo naj bo tudi rojakom v drugih pokrajinah, kako se vendar kaj doseže, ako se resno in vztrajno zasleduje postavljeni si cilj.
„Edinost“.

Povečanje tržaške luke. — V terek se je na trgovinske ministerstvu vršila več ur trajajoča seja glede del za povečanje tržaške luke. Razpravljalo se je o vprašanju parcijalne spremembe prvotnega načrta.

Občinske volitve v Tinjanu. — Pri novih občinskih volitvah v Tinjanu, ki so se vršile te dni, zmagali so Hrvatje v III. in v I. volilnem razredu. V II. razredu so pa zmagali domači izdajice, ki so se dali podkupiti od pazinskih in tinjanskih karnjelijov. Pri teh volitvah so se vršila strašna nasilstva od strani pazinskih in tinjanskih karnjelijov, pri katerih je tamošnje hrvatsko ljudstvo jako zadolženo. Da je igrala tudi osebna mržnja pri teh volitvah veliko ulogo, razume se samo ob sebi. Pa tudi vlada sla je italijanašem iako na roko, ker zahteva tako sedanjí vladni zistem na Primorskem. Italijani uložijo zopet protest proti tem volitvam in nič se ne bode mo čuditi, ako poišče tudi zdaj tržaško namestništvo kako dlako v jajcu ter volitve v drugič razveljavi.

V Pulju je umrl pred sinočnjim poveljnik tamošnjega pomorskega arzenala, kontre-admiral pl. Pott.

Madjarska banka v Dalmaciji. — Spljetsko „Edinostvo“ poroča, da so madjarski kapitalisti začeli proučavati teren v Dalmaciji. V Spljetu ustanove veliko madjarsko banko. Preteklo leto je v ta namen več madjarskih stikačev stikalo po Dalmaciji, potem pa so imeli zaupne sestanke na Reki in v Budimpešti. Namen jim je seveda ta, kako bi hrvatsko ljudstvo potom zadolževanja lovili v svoje mreže in mu zadržali vrat.

Dva nova hrvatska lista. — V Zagrebu je pričel s 1. jan. t. l. izhajati nov književni list pod naslovom „Hrvatska Vila“. List bo izhajal vsako soboto na 16 vel. straneh in bode stal na leto 8 K. — V Trstu pa je začel izhajati list „Slavenska Misao“ na mesto prominulega „La Pensee Slave“. Glavni urednik mu je dr. Presič-Pavičić, a izdajatelj g. Ante Jakić bivši izdajatelj „La Pensee Slave“.

Vjestnik kr. hrvatsko-slavnosko-dalmatinskog zemaljskog arkiva se zove list, ki že peto leto izhaja v Zagrebu ter prinaša razne zgodovinske sestavke in notice. Urejuje ga dr. Ivan pl. Bojničić Kninski. Na leto stane ta list 6 K. V prvem zvezku letošnjega leta priobčujeta vseučiliška profesorja Šurmin in Klaić tekst dveh glagolskih listin iz 15. stoletja ter obširno o njem razpravljata. Kakor čitamo v listu, se nahaja original teh listin „u zbirci grofa Attemsa kod Gorice“, a dobila sta ga „preko g. prof. dra. Fr. Kosa u Gorici“.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelm, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 2400 franko na vse avstr. ogerske poštne postaje. V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Wilhelm-ovo c. in kr. priv. tekoče mazilo „Bassorin“ stane 1 komad K 2.—, pošta pošiljate 15 kom. K 24.—. Wilhelm-ovo mazilo „Bassorin“ je sredstvo, katerega učinke se opira na znanstvena preiskovanja in dejanske izkušnje ter se izdeluje izključljivo v lekarni Frana Wilhelm, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko). Mazilo deluje pomirovalno, bol blaže in utešljivo pri boleznih živec, kakor tudi pri bolečinah mišic, udov in v kosteh.

Zdravniki ga radi rabijo v takih slučajih, posebno, če nastopijo bolečine v sled kake napore hoje ali zastarelih boleznij; zato se ga tudi poslužujejo z najboljšim vspehom turisti, gozdarji, vrtnarji, telovadci in kolejarji. Hvali se vsestransko to mazilo tudi kot varstveno sredstvo proti mrčesnemu piku.

V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen). Dobiva se ga po vseh lekarnah. Kjer ni zaloge, se pa direktno dopošte.

Štirinajsti občni zbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju. — Tega zborovanja se je letos udeležilo lepo številno na Dunaju bivajočih Slovencev zanimajočih se za usodo svojih mladih rojakov na dunajskih visokih šolah. Predsednik g. Pukl pozdravil je nav-

zoče s primernimi besedami ter se spominjal onih blagih mož, katere je v prošlem letu vzela nemila smrt. To je društveni ustanovnik eminenca kardinal in nadškof Dr. Jakob Missia; dalje je nemila usoda društvu vzela podpornika Alojzija Kremžarja, mag svetnika na Dunaju, dr. Unterlugenerja, vladnega svetnika in dr. Niko Tonkija. Vsem bodi hvaležen spomin! — Društveni tajnik g. dr. Božič Stegu poroča, da je društvo imelo tekom l. 1901/02 izvzemši poletne mesece vsak mesec sejo; v teh je odbor rešil 435 prošenj za podpore, katerih je odbor razdelil 4536 kron, t. j. blizu 500 kron mesečno. Število prosilcev je 78. — Žalibog se je svota prispevkov precej občutljivo znižala. Radi tega moral je odbor paziti, da strogo in previdno razdeljuje podpore. Podpore so dobivali le taki prosilci, kateri so bili res potrebni, pa tudi vredni. Da bi tudi dijaki sami po možnosti pomagali odboru, pravično reševati izročeno mu nalogo, priobčil je odbor sl. akad. društvoma „Sloveniji“ in „Danici“, in posredno tudi drugim visokošolcem načela, po katerih se ravna pri razdeljevanju podpor. Odbor stremi namreč vedno za tem, da bi mu bilo možno podpirati le res najpotrebnejše prosilce, a te tim izdatnejše. Da je odboru bilo možno izvrševati vestno svoj dobrohoten namen, zahvaljevati se ima vsem svojim podpirateljem in dobrotnikom, ki so mu priskočili na pomoč z lastnimi prispevki in darovi, ter tudi z nabiranjem darov in prispevkov v krogu prijateljev in znancev. Največjo svoto je darovalo slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj, namreč 1560 kron; po 100 K so darovale te posojilnice v Celji, ljudska v Gorici in v Starem trgu. 80 K sl. posojilnica v Mariboru. 60 K kmetška ljubljanske okolice; po 40 K posojilnici v Slovenski Bistrici in notranjska v Postojni, po 30 K kmetška na Vrhniki, v Črnomlju, Brežicah in Šmarji pri Jelšah, po 20 K so darovale sl. posojilnice v Cerknici, na Vrnskem, v Framu, Ormožu, Ribnici (Štaj.), Gornji Radgoni, 10 K pa sl. okrajna posojilnica v Ljutomeru. Posamezniki so darovali: Premilostivi knez in škof lavant in dr. Mihael Napotnik, ki je društveni ustanovnik, kakor vsako leto, tudi letos 20 K, polkovnik Anton pl. Sušič v Celji 50 K, drž. poslanec g. Viljem Pfeifer 50 K, neimenovana gospa 40 K. Nabrali so gg. Vilj. Pfeifer, drž. poslanec 120 K, dvorni svetnik dr. Mirko Ploj (meji jugoslovanskimi poslanci) 80 K, Dr. France Rosina, odvetnik v Mariboru nabral je meji mariborskimi rodoljubi 126 kron, dr. Unterluganec in neimenovana sta društvu podarila 60 K. — Blagajnik g. dr. Klemens Seshun podal je raznih zanimivih števil o delovanju društva.

(Konec prih)

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do	200—
„ Sandomingo „	240—	„	260—
„ Java	240—	„	260—
„ Portorico . . .	260—	„	280—
„ Ceylon	320—	„	360—
Slakdor	88—	„	89—
Špeh	160—	„	180—
Petrolij v sodu . .	32—	„	33—
„ zaboju	10:50	„	11—
Maslo surovo . . .	170—	„	190—
„ kuhano	200—	„	220—
Otrobi debele . . .	10:40	„	12—
„ drobne	10:40	„	11—
Turšica stara . . .	16:40	„	17—
„ nova	15—	„	16:60
Oves	15—	„	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 30—	št. 1 K 28:80	št. 2 K 28:20
„ 3 „ 27:80,	„ 4 „ 27.—	„ 5 „ 26—
	št. 6 K 24—	

15%

pod navadno ceno
razprodaja
radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,
vse zimsko blago, kakor n. pr.
krasne volnene šerpe, rute,
podobleke, vsakovrstno Jaeger-
perilo, rokavice, nogavice, blu-
se, volno, kozuhovino, zimске
čevlje itd. — Nikdo naj ne
zamudi te lepe prilike za
ceni nakup!

Mladenič

lepega obnašanja v sežanskem
okraju, s posestvom vrednim nad
35 tisoč kron, obstoječim iz hi-
še, njiv in travnikov, želi se se-
znaniiti s dekletom lepe suna-
njosti, iz poštene kmetске dru-
žine, ki ima štiri do pet tisoč
kron gotovine in veselje voditi
kmetijstvo v žensko področje
spadajoča dela. Prednost imajo
one, ki živé pri stariših na de-
želi. Leresne ponudbe, če je mo-
goče s sliko, naj se pošljejo na
upravnništvo „Gorice“ pod na-
slovom: „Resna ponudba“.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,

(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valencič v ll. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Naročeno mi je zastanke združ. tovarom za plahte prodajati po polovični ceni. Ponuam torej debele, zelo trajajoče

zimske konjske plahte

izvrstne kakovosti, gorke, volnene, mehke z barvanim obrobom, porabljive tudi za odejo, po jako nizki ceni. Vrsta A plahta za delavce, siva z barvanim obrobom, 145/190, dobre kakovosti, kos po 4 K. Vrsta B, siva plahta za izvoščake z rudedimi in rumenimi progami 145/190, prav dobre kakovosti, kos po 5 K. Vrsta C double volnena gosposka plahta, siva z rudedim obrobom, dvovrstna, 150/200, najboljša, kos po K 7:50. Vrsta D Montan-plahta, siva z modrim obrobom 150/190, izvrstne kakovosti, kos po 9 K. Vrsta E prima črna omnibus-plahta, 155/120, krasna in trajajoča, kos po 10 K. Posilja se proti povzetju. Neodgovarjajoče zamenja se brez zadržka.

Naslov: M. Rundbakin, Dunaj, IX., Berggasse št. 3/32a.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marianjanic“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenici in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

„Centralna posojilnica“ v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2 % polumesečno; nevdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%.

Sprejema članke z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago poslovnice c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob pondeljkih in četrčkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

ZAHVALA.

O priliki prebridke izgube našega ljubljenelega soproga, očeta, brata, sina in strica, gospoda

Franca Marusič-a,

posestnika, krčmarja, zidarskega mojstra, podžupana in čitalničnega odbornika,

izreka podpisana družina svojo iskreno zahvalo čč. duhovščini solkanski, č. g. vikarju kromberskemu, č. g. kuratu grgarskemu, čč. oo. frančiškonom na Sv. Gori, dalje gg. pevcem za ginljive žalostinke, sl. županstvu in „Čitalnici“ za spremstvo in darovana venca, sorodnikom in ostalim darovateljem krasnih vencev, ter prijateljem in znancem iz Solkana, Kromberga, Ajševice, Grgarja in St. Mavra, ki so spremili ranjkega k večnemu počitku in mu skazali s tem zadnjo čast.

Žalujoča družina Marusič.

V Solkanu, dne 16. januarja 1903.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba počtena.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K

Za pristnost
jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga medu pitancev in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,

pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

TISKA:

Časopise
Knjige
Diplome
Trgovske račune
Cenike
Vabila za veselice
Pisma s firmo
Razne etikete

l. t. d.

NARODNA = TISKARNA v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko
stroko spadajoča dela in
izvršuje v moderni in okusni
obliki po tako nizkih cenah
da se ne boji nikake
konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate
Sprejemnice
Računske sklepe
Pobotnice
Razne posetnice
Poročnice
Osmrtnice

l. t. d.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemal ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellertowitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglaševanje naročnino pa na upravnštvo «Gorice». Oglaševanje računijo po pretvornih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Državni zbor.

Parlamentarni položaj je še vedno jako kritičen. Čehi ostajajo še vedno pri svoji obstrukcijski taktiki, ki zabranjuje vsako pozitivno delovanje. Zakonski načrt gledé bruseljske sladkorne konvencije pa mora biti postavno uveljavljen do 1. februarja t. l. Ako ne pojde do parlamentarnim putem, potem, mora zopet zapeti paragraf 14. in da se to zgodi, moral bo dr. Körber državnozbornsko zasedanje zopet odložiti ali pa tudi zaključiti. Pa kakor vse kaže, bi se mladočehi vsprejetju omenjenega zakonskega načrta toliko ne protivili in bi bili zelo pripravljeno pustiti ga, da pasira. Ali tega mnjenja niso pa radikalni Čehi, katerih je sicer le kakih šest ali sedem in pa par Rusinov, ki hočejo vse storiti, da bi ne prišel omenjeni predmet do razprave. Neverjetno je sicer, da bi se tako malemu številu poslancev posrečilo, zabraniti razpravo o kakem predmetu, katero želi drugače vsa ostala zbornica, broječa 425 poslancev, ali četrtkova seja, ki je trajala od 11. predpoludne pa do 6 $\frac{1}{2}$ zajutra na petek, nam služi v dokaz, kake sitnosti zamore na podlagi sedanjega opravielnega reda državnozbornskega napraviti celó taka mala peščica poslancev.

Četrtkova seja se je otvorila ob najstari uri predpoludne. Po pozdravu predsednika in po prečitaniu došlih spisov, stavi poslanec Stein s tovariši nujni predlog, naj bi zbornica koj začela razpravljati o državnem proračunu. Mnogo poslancev pa je predložilo nujne predloge za podpore po umah prizadetim občinam in okrajem. — Posl. Wilhelm in tovariši pa interpelirajo vladu zaradi nekega oddelka, katerega je ista doposlala vsem deželnim vladam ter jim naročila, da pazijo pri ustanavljanju novih društev in zadrug ali pa pri preosnovi njihovih pravil na to, ali bi pri istih ne bilo uveljaviti določbe cesarskega patenta od 26. novembra 1852, določbe, ki se nanašajo na zavarovalna društva. Interpelant opaza, da se s tem dekretom odjemljejo društvom in zadrugam, ki imajo namen podpirati v slučajih bolezni svoje društvenike, njih avtonomija in pa možnost, da bi se po svoji volji razvijale, kar je očitno v

nasprotju z določili osnovnih zakonov. — Klofač zahteva, da se prečita vsa vsebina interpelacij. Posl. Schönerer interpelira zaradi porabe paragrafa 14. za uveljavljenje proračunskega provizorija.

Isti poslanec zahteva v drugi interpelaciji, da se nemščina zakonitim potom uveljavi kot državni jezik. Ko je bilo prečitanih še mnogo drugih interpelacij, naznani predsednik, da preide zbornica h razpravi nujnih predlogov. Najprej se je začelo razpravljati o nujnem predlogu poslanca Freslna, glede rabe jezika pri železnicah na Češkem. Posl. Fresl začel je govoriti o poludne in je neprenehoma govoril v češkem jeziku do 4 $\frac{1}{2}$ popoldne. Med njegovim govorom je bila zbornica popolnoma prazna. Le par radikalnih čeških poslancev je ostalo v nji in pa stenografi, ki so se tam dolgočasili. Posl. Fresl govoril je večinoma prav po tihoma, le sem ter tje poudarjal je kak svoj izrek z močnejšim glasom. Jedenkrat pa se hudo razsrdi ter začne grozno upiti in tolči s pestmi ob mizo. Za Freslnom je govoril posl. Klofač. Tudi ta je govoril v češkem jeziku. Le sem ter tje izgovoril je tudi kak stavek v nemškem jeziku, katerega so stenografi takoj zapisali. Klofač je govoril dve uri ter končal svoj govor ob 6 $\frac{1}{2}$. Na to predlaga posl. Albrecht konec debate. Ta predlog je bil vsprejet. V tem času pa se je zbornica zopet napolnila. Za glavna govornika sta bila izbrana poslanca Novak in Hofmann, ki sta se pa ob splošnem krohotu oba odrekla besedi. Posl. Zazvorka dobil je besedo za dejanski popravek. Govoril je češko. Nemci so začeli vpiti ter zahtevati od njega, da konča govoriti. Zazvorka se pa zato ne zmeni in govori dalje. Predsedoval je podpredsednik dr. Žaček. Posl. Schönerer vpije: Ali hoče ta človek zopet 6 ur popravljati! Isti zahteva od dr. Žačka, naj bi ta odzvel govorniku besedo. V zbornici nastal je hrup, končno je pa Zazvorka nehal govoriti. Poslanec Choc predlaga, naj bi se seja zaključila, ker ni navzočih zadostno število poslancev. Preds. se hoče o tem prepričati, ali v tem hipu tekli so Nemci kličati svoje tovariše, nahajajoče se v koridorjih. Predlog, naj bi se seja zaključila, bil je odklonjen. Potem se je oglašilo še

mного čeških poslancev k dejanskim popravkom, katerim pa je bila skoro vsem odvzeta beseda, ker so vse kaj drugega govorili nego pa dejanski popravljali. Vmes pa so kričali vsenemški poslanci ter psovali na vse možne načine radikalne češke govornike, ki se pa niso za vse to prav nič zmenili in tako je trajala ta komedija do ranega jutra v petek, ne da bi se v tej seji izrekla jedna sama pametna beseda. — Odklonjena sta bila še dva nujna predloga.

Iz tega poročila je dovolj razvidno, da tako ne sme več dalje iti, ter da je mlatenje prazne slame kakor se je to godilo v spredaj opisani seji, ne le samo predrago, ampak tudi skrajno nečastno in posebno pa na takem mestu, kjer se ima ob enem sklepati o usodi vseh v državi živečih narodov. Iz poročila zgoraj opisane seje pa je tudi razvidno, da je sedanji državnozbornski opravilnik, kateri omogočuje, da napravi mala peščica poslancev iz našega parlamenta pravo pravcato karikaturu, za nadalje nevdružljiv ter da se mora prej ko prej korenito predrugačiti, naj se zgodi to pa z lepa ali z grda.

Dopisi.

Iz županije Sv. Križa. — Zopet se je oglašil v „Soči“ znani dopisnik iz Sv. Križa. V resnem času ni temu revščetu ne odgovarjali, ali ker se nahajamo ravno v pustnem času, pa evo par vrstic za odgovor.

„Sočinemu“ dopisniku so zdaj na potu božične slavnosti v našem samostanu. Posebno mu ni ugajalo, da je slavnostni pridigar „liberalcem“ oči mazel z žvepleno kislino, ki tako hudo žge. Dopisnik pravi namreč, da bi spravili pridigarja, ko je šel v samostan v kak hlev, ako bi vedeli, da boče tako pridigoval. Že iz teh besed si zamore vsakdo misliti, kake vrste ljudi mora biti človeče, ki spravlja take besede v javni list. Sicer pa bodi dopisniku povedano, da smo bili vsi drugi razum njega s pridigarjem popolnoma zadovoljni. Dopisnika tudi dobro razumemo, ako pravi, da ta božična slavnost pri nas hira. Hira pa le v njegovih očeh, ker se ljudje po dokončani slavnosti več tako ne gnjetejo

v njegovem liberalnem taboru ter ne puščajo več pri njem toliko zvenka, kakor so to delali nekedaj. O tedaj, ko so mu slavnosti donasale toliko dobička, da se je z njim tako dobro opital, takrat je bilo lepo, takrat je cvetela ta božična slavnost.

Čeravno sam priznava, da so nove samostanske orglje dobre, vendar ne more opustiti prilike, da bi se ne zagnal vanje. In zakaj?! Zato ker so bile pohvaljene v „Gorici“ in zato, ker orglja na nje nekdo, katerega bi rad dopisnik vtopil v žlici vode. Kaka prismoda mora biti vendar ta dopisnik, sodi lahko vsakdo po tem, ker pravi, da so samostanske orglje dobre, a da cvilijo samo zato, ker jih je hvalila „Gorica“ in pa, ker gode nanje nekdo, ki ni dopisniku po volji. Ali se mar dopisnik ne spominja, kako so križke orglje takrat cvilile, ko je na nje orgljal nekdo, ki se ni v petih letih navadil tako orgljati kakor se je navadil v petih mesecih oni, ki orglja zdaj na samostanske orglje?!

Ako trdi dopisnik, da pomanjkuje v Sv. Križu pitne vode, ima prav. Ali čudno je, da spravlja ravno on in ravno zdaj to zadevo na dan, ko se je pred časom, ko so se Križani potezali za vodnjak, baš v njegovi družini rekalo: kaj bodo pa križke babe potem delale, ako bi imele vodo doma? Seveda, dopisnik spravlja to zadevo sedaj zato na dan, da bi zadal brco s svojim oslovskim kopitom dr. Gregorčiču. Ako bi bil dr. Tuma deželni odbornik in državni poslanec, o potem bi Križani že kedaj imeli svoj vodovod, kajti zagrmel bi v deželnem odboru in državnem zboru ter rekel: Jaz hočem in zaukažem, da se precej napravi Križanom vodovod in naj stane ta kolikor hoče. In kolikor v deželnem odboru, tolikor tudi v državnem zboru zballi bi se vsi dr. Tume ter bi brzojavno nakazali Križanom tisočake za vodovod.

Na vse druge kvante in nesramnosti tega steklinoviča pa se nam ne zdi vredno črhiniti niti besede, posebno ker ljudje, ki so zgubili vsako čut do sramožljivosti in do časti, ne morejo drugemu nikakor škodovati na časti. Ali nas razumete?

Iz Kožbaue. — Še smo živi v Kožbani. Dne 18. decembra smo imeli

LISTEK.

Iz arhiva grofa Sig. Attemsa v Podgori.

Meseca oktobra je „Gorica“ (št. 82) v svojem podlistku pod tem naslovom prinesla kratko poročilo o registih, spisanih na podlagi listin gospoda grofa Sigm. Attemsa v Podgori ter tiskanih v Izevstjih Muzejskega društva za Kranjsko. Pri tej priložnosti so čitatelji dobili majhno sliko, kaka je bila Gorica v 14. stoletju.

V petem sešitku imenovanih Izvestij se nahajajo registi, sestavljeni večinoma na podlagi listin iz 15. stoletja. Nekaj jih še manjka in te nam v kratkem prinese šesti sešitek.

Tudi ti registi se večinoma nanašajo na zgodovino Goriškega, posebno pa na zgodovino Gorice. Da je temu tako, je posebno razvidno iz notic, katere se nahajajo pod črto in katerih je lepo število (od 84—186). Za nas Goričane je razun 89. notice posebno važna 138., katera nam na straneh 110—114 opisuje Gorico, kaka je

kratkim dobili nekako podobo o Gorici, kaka je bila v 14. stoletju, hočemo sedaj vedeti, kaka je bila za eno stoletje pozneje. V oklepih navedena števila nam kažejo, v katerem registu nam je iskati to ali ono.

Gorenji del Gorice je bil v 14. stoletju še trg (mercatus), dolnji pa vas, kar nam dokazujejo razne listine tistega časa. Še le v petnajstem stoletju je gorenja stran tega kraja dobila ime mesto, kar nam potrjuje med drugim neka listina iz leta 1426 (št. 57), kjer čitamo, da je bila Gorica takrat že mesto „(ain haws ze Görcz in der stat gelegen)“. Tudi listine iz poznejših časov nam kažejo, da je bil zgornji del Gorice mesto (gl. št. 72, 73, 74, 91, 92, 93, 111, 116). Spodnji del Gorice, tedaj hiše, ki so stale pri vznožju grajskega hriba, ni spadal pod mesto, temuč je bil vse petnajsto in tudi še v začetku šestnajstega stoletja navadna vas. Listina iz leta 1473 (št. 75) omenja vas Gorico („in villa Goricia“); istotako tudi listina iz leta 1501 (št. 95) kjer čitamo, da je

in iz začetka 16. stoletja včasih zaznamuje spodnji del Gorice z besedo „suburbium“, kar kaže, da ni spadal k mestu (gl. št. 76). Listina iz leta 1482 nam precej natanko naznanja, kje je bil ta suburbium, namreč tam, kjer je farna (sedaj stolna) cerkev sv. Hilarija z bližnjo okolico (št. 79: „in suburbio Goricie ante logiam penes oimiterium ecd. parochialis Goricie“).

Zgornji del Gorice, ki je tedaj v 15. stoletju postal mesto, je bil obzidan. V mnogih listinah se omenja to obzidje (št. 73, 86, 94, 110, 123). Obzidano je bilo goriško mesto, ne pa vas. V neki listini iz leta 1471 (št. 73) se to obzidje zaznamuje z besedami „murus civitatis Goricie“, ne pa „ville Goricie“. V isti listini tudi čitamo, da je neka posestnica prodala svojo hišo v mestu Gorici ter svoj vrt, ki je bil blizu te hiše, a že zunaj mestnega zidovja. Iz tega je razvidno, da je bilo v 15. stoletju mesto obzidano, ne pa vas.

Mestno obzidje je imelo na eni

pa še druga vrata, kjer je pri vhodu v mesto stal utrjen stolp ali turen (št. 73). V mestu Gorici je bila občinska hiša (št. 52). Omenja se goriška občina (št. 104) in pa občinska loža (logia) (št. 61, 120, 124, 127). V mestu je bilo mnogo dvorov in hiš, katerih posestniki so nam deloma znani; omenja se pa tudi stolpu podobno zidanje (št. 92, 93, 111). Pri velikih vratih je bil neki dvor, od tu je pot držala do bivališča gospodov Thurnov (št. 123). Utrdbe mestnega zidovja so se leta 1508, ko so bili Benečani gospodarji v Gorici, izdatno povečale. V ta namen je bilo treba več hiš razrušiti in marsikateri vrt je takrat izgubil svoj prvotni namen (št. 104).

V registih se omenja, da se je leta 1482 nahajala v Gorici bratovščina sv. Nikolaja, ki je imela nekoliko nepremakljivega imetja (št. 78). V Gorici je bil leta 1519 samostan sv. Frančiška (št. 113). Omenja se tudi shramba za topove in drugo orožje (conservatorium tormentorum bellicorum)

pri nas občinske volitve. Sodeč po pisavi „Soča“ in „Primorca“ in ako hočete tudi židovskega „Piccola“, kateremu sta podajala „Soča“ in „Primorec“ ob času naših občinskih volitev roke, bi se mi kožbanjski „kavci“ ne smeli upati niti priti na volišče. Ali v istini bilo pa je vse drugače. Opomniti moramo, da se je že dve leti pred občinskimi volitvami hujšalo in podpihovalo posebno obmejne prebivalce naše občine ter skušalo zanetiti prepir celó med nami Kožbanci. — Glavno ulogo pri tej lepi igri igrala sta seve „Soča“ in „Primorec“. Posebna pozornost pa se je obračala na Skrljevo, ki je v prejšnjih volilnih dobah po večini glasovalo z nami Kožbanjci, in je mnogo Skrljevcev tudi pred sedanjimi volitvami obetalo, da bodo z nami glasovali. Ali ko so prišli Skrljevci na dan volitve v Kožbano, oglasil se je koj eden izmed njih ter rekel: Mi Skrljevci imamo oje in kamor obrnemo oje, tje pojde tudi voz! Ko je prišla za volitev določena ura, namreč 9 predpoludne, stopil je občinski obhodnik na prag volilne sobe ter začel čitati iz volilnega imenika volilce. Ali teh je bilo takrat še prav malo pred volilno sobo. Prišla je 10 ura, prečitani je bil tudi že ves volilni imenik; pri vsem tem pa je do takrat volilo v tretjem volilnem razredu še le kakih 10 volilcev. Zdaj pa pride pred volilno sobo vse polno volilcev in tu se vname prepir zaradi števila starešin, kateri naj bi se volili iz te ali one vasi. Vsaka vas hotela je zase toliko starešin in ti voljeni naj bi bili že v III. volilnem razredu. Ali do zedinjenja ni hotelo pa ni hotelo priti. Občinski obhodnik je že ponovno prečital volilni imenik ter pozival volilce k volitvi, ali ti stali so pred volilno sobo ter čakali rešitve prepira. Prišla je že ura 11 a še se niso zjediniili. Mirničani hoteli so namreč imeti za svoj kataster 10 starešin in prepustiti nam Kožbancem samo 8, dočim so zahtevali Kožbanjci, naj se voli iz vsake katastralne občine 9 starešin. — V tem hipu pa so se pridružili Mirničanom naši Slapčani, na čelu jim Erzetič vulgo „Lajnar“, ker je vedel, da ga Kožbanjci ne bodo volili in kmalu bi bila kupčija sklenjena. Ali ko so Mirničani zapazili, da hočejo Slapčani z njimi voliti, zrasla so jim ušesa in zahtevali so poleg 10 mož za Mirnik še tri starešine za vasi Vrhovlje in Senik, nahajajoči se v njih katastru. To pa je bilo Kožbancem že preveč. Pretrgala so se pogajanja in sklenilo se je podati se v volilni boj brez vsakega kompromisa. Kdor zmaga, zmaga. Ker se je bližala 12 ura, stopi predsednik volilne komisije na vrata volilne sobe ter opominja one ki hočejo voliti, naj se podajo v sobo, ker ob 12. uri se bodo zaprla vrata. Taisti

Ugasla zvezda.

(Odlomki. Češki: Gabrijela Preissova.)

(Konec.)

Župnik poklekne ter začne šepetati: „Očenaš“... Tu se v kotu klečeča Ivanka mahoma dvigne in priskoči k postelji rajne ter jame javkati s srce trgajočim glasom: „O Bog, moj Bog — ali je to tvoja pravičnost, to povračilo za tolikoletno moje pokoro, za moje vsakdanje molitve za njeno srečo? Kaj je storila ta ubožica, da si mi jo vzela, da jo je pokosila tako nagla smrt — kot drobno bilko pred razcvitom, — kot bi ne bila rastla tebi v čast, a meni, ubogi, preskušeni materi, v tolažbo! Mati božja, ti si me tudi zapustila, dasi sem molila dvakrat na dan bernardsko molitev: „Ni bilo slišati, da bi ti koga ne uslišala...“ To je zdaj njena sreča, njena sreča! Oh, moj Bog, ti moja krasna ovčica, to je tvoja sreča!...“ In Hetešova si je pulila lase iz glave ter tarnala kot iz uma... „Nikar ne tožite tako pregrešno!“ miril jo je duhovnik. „V takih letih neomadeževano umreti je tudi sreča. Bila je preveč ljuba Bogu; zato je ni hotel pustiti, da bi se bila na blodnem svetu omadeževala s kako veliko spoznanom in nedolžno pregrešo. Vaša molitev ni bila

opomin je ponovil tudi občinski obhodnik. In tako se je tudi zgodilo. Ko so pa bila vrata zaprta, prišli so nekateri volilci, ki so se med pogajanja potikali po krčmah pred zaprta vrata volilne sobe, hoteč po sili udreti vanjo. Predsednik volilne komisije se poda pred vrata ter jih opominja, naj bodo mirni, ker je njih krivda, ako so uro zamudili. Ker pa niso hoteli dati miru, naprosil je g. župan pričujočega orožnika, da je napravil mir in red. Vsled tega zapustili so tudi nekateri obmejni volilci volilno sobo, češ, da bodo proti volitvi napravili utok. Storiili so pa to zaradi toga, ker so videli, da se nahajajo v manjšini. Konec volitve v III. volilnem razredu je bil ta, da smo zmagali mi z 42 glasovi večine. — Zdaj začne volitev v drugem volilnem razredu. Nasprotniki so se vrgli zdaj z vso silo na volišče. Pa zastoj. Čeravno so vsi Slapčani razum dveh in vsi Skrljevci razum jednega, volili z Mirničani, zmagali smo mi tudi v II. volilnem razredu z dvanajstimi glasovi večine. Še le v prvem volilnem razredu je bila volitev jednoglasna. Nasprotniki, videč, da je grozdje v tem razredu veliko bolj kisló nego v v ostalih dveh, pobrali so šila in kopita ter izginili kakor kafa iz volilne sobe. Zmagali smo torej sijajno v vseh treh volilnih razredih. Ali pri vsem tem pokazali so naši Kožbanjci, da se znajo vesti dostojno in možato, kajti pri vsem tem, da so svoje nasprotnike tako sijajno pobili, slišati ni bilo iz njih ust niti jedne take besede, ki bi bila žaljiva za nasprotnike. Kako vse drugače so se vedli naši obmejni nasprotniki, ko so zmagali pri državnozbornski volitvi v V. kuriji! Kot divji so kričali in razsajali ter žalili na desno in levo vsakogar, ki ni trobil v njih rog. Ako bi ti ljudje pri teh volitvah dostojno postopali in se z nami lepo pogovarjali, pripravljani smo bili jim prepustiti celó 10 starešin in mi se zadovoljiti le z 8. To pa ne za to, ker plačuje Mirnik tretjino davka več, nego naša katastralna občina, ampak za to, da bi se jedenkrat združili ter med seboj mirno živeli. Opomnimo pa, da ne bodemo nikdar pustili, da bi kdo siloma nas hotel poteptati. In da se znamo braniti, je pokazal v polni meri izid ravnokar končan občinskih volitev.

H koncu pa še to-le: Skrljevcev smo torej zlomili oje. Voz smo jim odpeljali, a nanj naložimo slapniške fige ter jih popeljemo na prodaj na deželo, da se ljudje prepričajo o dobroti tega zimskega sadu. Fige pa, ki so presuhe, popeljemo h Kostanjevcu v mlin, a iz moke napravimo kruh, kojega pošljemo svojim obmejnim prijateljem, da se potolažijo in pozabijo vse grenkosti, katere so jim prizadejale sedanje volitve.

zastoj...“

Ali Hetešova tedaj ni umela njegovih besedij.

IV.

Kaki dve leti pozneje je prišel v Kotuč droben, sivolas gospod. Vprašal je v vasi v popačeni češčini: ali je še živa tu nekaka šivilja Johana Hetešova. Nagovoril je uprav županovega Jankota, in ta ga je rad peljal k durim koče, kjer je živila nekdanja njegova sošolka.

Ptajec vstopi v kočo. Tu zagleda Ivanka Hetešovo ter jo nagovori; a začudil se je, da je to tako navadna ženska brez vsakega sledu kake nekdanje krasote.

„Oprostite“ začel je uljudno, „da sem — docela ptuji človek, vas prese-netil. Ali prosim, imejte do mene zaupanje, kakor mi ga je izkazal moj gospod Karol pl. Bottinger, vpokojeni major. Njegov oskrbnik sem že 14 let.

„Gospod Karol pl. Bottinger“, — nadaljeval s povdorkom — „gotovo vam je to ime dobro znano — je vodil v vojni I. šest in šestdesetega svoj oddelek ulanov po tem našem kraju...“

Bil je toliko obziren, da pri tem uvodu ni zrl na žensko; in nadaljeval je nalašč, da bi jo ne spravil v zadrego, kar se mu je tudi zgodilo.

Politični pregled.

Notranji politični položaj.

Notranji politični položaj je še vedno nespremenjen. Češko-nemška pogajanja so se zdaj pretrgala in se dotične konference prično zopet prihodnji terek. V četrtek je povabil k sebi dr. Köber Mladochehe, ki so se mu udali le za toliko, da so privolili, da pride razprava o bruseljski sladkorni konvenciji na dnevni red pred njihovimi nujnimi predlogi, a kakor dokazuje poročilo o četrtkovi seji poslanske zbornice, se radikalni češki poslanci niso hoteli udati ter so obstrukcijo nadaljevali.

Konec obstrukcije v tirolskem deželnem zboru.

Italijanski poslanci so sklenili odnehati od obstrukcije, da pride do obravnave zakonski načrt gledé poboljšanja učiteljskih plač, pa s tem pogojem, da bode dežela prispevala k temu povišanju 60%, občine pa s 40%.

Avstrija in gibanje na Balkanu.

Vsenemški listi so jako oplašeni napram vestem, da Avstrija namerava v najkrajšem času s svojimi četami zasedati Sandžak-Novibazar in tudi pokrajino do Mitrovice. V slučaju, da se spomladi prično novi nemiri v Macedoniji, bi bila Avstrija, kakor zatrjujejo merodajni krogi, po berlinski pogodbi v to opravičena, ker bi se bilo bati, da se vstaja ne razširi v okupirane dežele. Vsenemci pa slutijo, da tiči za to namero Rusija, ki hoče okrepiti slovanski živelj v Avstro-Ogrski in s tem doseči, da se Bosna in Hercegovina priklopita naši državi. Vsenemci kričé, da se tako namerava pomnožiti moč Slovanov v državi. Resnica pri tem je, da Rusija in Avstrija bodeta napram macedonskim homatijam edini in če treba odločno postopali. Politiki spravljajo s to zadevo tudi v zvezo naredbo, da se vojaške čete lahko tudi nastanijo v Solah, in pravijo, da je za tako pomikanje avstrijske armade proti jugu že vse pripravljeno. Vsenemški listi pišejo, da je grof Lamsdorff radi tega prišel na Dunaj in se skliceval na neko interesno pogodbo radi Balkana mej Avstrijo in Rusijo iz leta 1897.

Anektiranje Bosne in Hercegovine.

Iz Sarajeva prihajajo vesti, da sta se grof Lamsdorff in grof Goluchowski dogovorila gledé aneksije Bosne in Hercegovine. Rusija je pripravljena privoliti v to, da si Avstrija Bosno in Hercegovino popolnoma prisvoji. Avstrija se pa mora zavezati, da ne napravi nobenega koraka dalje proti Novemu Bazaru. Vse to pa bi se imelo zgoditi še le potem, ko bodo izpeljane reforme v Macedoniji in Stari Srbiji.

Avstrija in Italija.

Iz Rima pišejo v „Information“: 25-letna spominska slavnost smrti Viktorja Emanuela II., na katero je došlo v Rim 50.000 ljudij z večnega 10.000 zastavami iz vseh italijanskih provincij, se je izvršila v najlepšem redu. Največa pozornost in entuzijastično zanimanje občinstva sta bila posvečena zastopnikom „neresanih“ provincij, ki so s svojimi v črtno zaviti zastavami otvorili impozantni spreved. Povsodi, kjer so pasirale te zastave, se je množica razkrivala in je vsklikala: „Živel Trst!“, „Živel Trident!“, „Živel

Zadar!“, „Živel Spljet!“ — Moglo bi se bilo reči, da je vsa slavnost veljala tem štirim mestom in da je glavno mesto Italije s to slavnostjo vnovič in izrecno uprizorilo eklatantno politično demonstracijo proti Avstriji.

Ni možno tajiti, da Italija postaja od dneva do dneva bolj irredentistična. Splošno prepričanje v Italiji je danes to, da zveza z Avstrijo ne obstoji več in da prej ali slej mora priti do razdora med obema državama. Zdelo se je, da je italijanski irredentizem mrtev. Še do pred dvema letoma sta bila Trident in Trst pozabljena.

Glavni vzroki, ki so doveli do te spremembe, so: afera sv. Jeronima, odklonitev avtonomije južnega Tirola, tržaški nemiri, hrvatske demonstracije v Dalmaciji, zadnja statistika prebivalstva v Avstriji, iz katere izhaja, da je v Dalmaciji italijanski element tlačén, nasprotstvo med obema državama gledé Albanije.

Dalmatinci v Črnigori.

Za predsednika najvišjega sodnega dvora v Črnigori je imenovan dalmatinski odvetnik Ignacij dr. Bakotić. Istotako je imenovan za sekcijskega načelnika pri črnogorski sodni upravi dalmatinski odvetnik in deželni poslanec Štefan Knezević.

Nemški deficit.

Nemški državni proračun za l. 1901 je izkazal 37 milijonov mark deficita, oni za l. 1902 pa 35 milijonov deficita. Da se ta deficit pokrije, potrebno bode državno posojilo.

Grof Waldersee v škrlpcih.

Kitajski junak nemške vojne ekspedicije, maršal grof Waldersee je prišel v veliko zadrego. „Münchener Post“ je objavila nedavno senzacionalna razkritja proti njemu. V početku prejšnjega desetletja so izhajali v nekem nemškem listu „Saale Zeitung“ dobro informirani članki proti soc. in trg. politiki bivšega nemškega kancelarja grofa Caprivi-ja, kateri članki so bili polni zabavlje na nemškega cesarja. Dolžili so nekega Normanna, da je pisal članke, ta pa je zdaj pod prisego izjavil, da je vse te članke pisal grof Waldersee. Vsled tega razkritja je padel Waldersee v veliko nemilost pri cesarju.

Macedonske zadeve.

Bolgarski dopisnik lista „Kölnische Zeitung“ je imel te dni pogovor z nekim načelnikom macedonskih ustašev. Macedонец je rekel dopisniku, da ne pričakujejo Macedonci prav čisto nič od reform, katere je spravila turška vlada na papir. Koj v pomladi se zberó zopet macedonske čete, katerim prihité na pomoč bolgarski bratje. Bolgarski knez je prešibak, da bi zamogel ubraniti to gibanje in gotovo je, da prihiti ustašem na pomoč vsaj jedra tretjina bolgarskih častnikov. V Bolgariji je to dobro znano in zato skrbi že danes Bolgarija, da bode pripravljena na vse slučaje. Iz Carigrada pa se poroča, da je Turčija že sklenila pogodbo za nabavo 200.000 pušk Mauserjevega sistema.

Zdravje ruske carica.

Nasproti poročilom, da je ruska carica bolna, zatrjuje „Kölnische Zeitung“, da je ruska carica v Livadiji popolnoma okrevala.

in dušo — izvestno bi bila vzrasla na mojo žalost in — v pogubo svoje duše... A jaz sem se tedaj protivila tej božji uredbi celo do obupnosti — O Bog, odpusti, odpusti!“

Globoki vzdihni so se jej trgali iz prsij in potok solz jej je lil iz očíj.

Oskrbnik je gledal strmeč njeno početje, kajti besedij ni razumel dosti.

Ivanka se obrne k omari, vzame iz nje dve sliki v belem papirju in koder las, ga razdeli ter dá jedno sliko in nekaj las zavzetemu služabniku.

„To mu dajte temu vašemu gospodu —“ rekla je trpkó. „Povejte mu, da mu odpustim vse britkosti, ki jih je napravil meni, neizkušeni nedolžni deklici v svoji gosposki lahkomiselnosti. Bog mu odpusti. — Mislila sem, da je poginil v vojni, in mislila sem nanj do današnjega dne...“

Povejte mu, da je moja deklica umrla pred dvema letoma na davici, da jej je dobro in ne potrebuje ničesar od njega. In jaz tudi ne...“

Odvrnila se je na pol; kajti iznova so se jej napolnile oči s solzami, in ni hotela, da bi jo gledal tako ta človek.

Bottingerja poslanec se je uljudno priporočil — čudeč se toliki odločnosti.

Stara pesem z napevom: strast vodi

Rusija je zaprosila Kitajsko dovoljenja, da more upeljati poštno in carinarsko službo v Kimi in sicer pod rusko upravo in neodvisno od kitajskega pomorskega carinarskega urada, kateri upravlja Anglež Hart. Rusija se nadeja, da jej Kitajska vstreže že vzkjub intrigam Hartovim, ker upliv Rusije na kitajskem dvoru je v zadnjem času izdatno porastel.

Prebivalstvo goriških občin in krajev.

(Dalje.)

Sodni okraj, občine in kraji	Prebivalstvo		Prebiv. se je v desetih letih povečal ali zmanjšal.
	1. 1890	1. 1900	
Sodni okraj Kanal:			
1. Ajba	1324	1368	+ 44
2. Anhovo	1692	1707	+ 15
3. Avče	572	568	- 4
4. Banjšice sv. Duha	742	810	+ 68
5. Bate	1005	1069	+ 64
6. Deskle	947	983	+ 36
7. Kanal	1865	1867	+ 2
Bodrež	241	237	- 4
Kanal	500	461	- 39
Gorenja Vas . . .	416	470	+ 54
Idrija	286	273	- 13
Morsko	225	228	+ 3
Vrh	197	198	+ 1
8. Kal	2554	2510	- 44
Kal	1174	1121	- 53
Levpa	887	930	+ 43
Kanal	493	459	- 34
9. Lokovec	1435	1445	+ 10
10. Ročinj	888	868	- 20
Doblar	178	163	- 15
Ročinj	710	705	- 5
Sodni okraj Bovec:			
1. Bovec	2147	2058	- 89
Dor	241	200	- 41
Bovec	1420	1378	- 42
Kal	141	130	- 11
Koritnica	134	146	+ 12
Pluzna	211	204	- 7
2. Čezsoča	704	705	+ 1
Čezsoški Log . . .	116	131	+ 15
Čezsoča	588	574	- 14
3. Log	645	645	
Srednji Log	162	164	+ 2
Spodnji Log	212	207	- 5
Strmec	203	200	- 3
Predel	68	74	+ 6
4. Soča	810	734	- 76
5. Srpence	507	486	- 21
6. Trenta	351	339	- 12
7. Žaga	652	601	- 51
Sodni okraj Cerkno:			
1. Cerkno	5883	5811	- 72
Bukovo	711	690	- 21
Gorje	394	332	- 62
Jesenica	230	211	- 19
Labinje	290	323	+ 33
Dolenje Novake . .	267	262	- 5
Gorenje Novake . .	359	349	- 10
Oreh	204	194	- 10
Otalež	1389	1428	+ 39
Planina	356	329	- 27
Reka	383	402	+ 19
zakriž	201	182	- 19
Cerkno	1049	1059	+ 10
2. Šebrelje	965	984	+ 19
3. Št. Viška Gora . . .	2049	1957	- 92
Poljice	171	153	- 18
Prapetno*)	938	939	+ 1
Št. Viška Gora . . .	940	865	- 75

*) Prapetno pripada tolimski okr. sodniji.

(Dalje pride.)

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedniku: Ivan Leben, kurat na Libušnji (po poštni položnici) 10 K; Josip Kosec, župnik v Kamnjah 10 K; Ivan Košir, vikar v Oblokah 5 K. Srčna hvala!

Zahvala in prošnja. — Knjižnici v „Šolskem Domu“ so darovali: „Goriška tiskarna“ A. Gabršček na posebno prošnjo knjižničarice 51 knjig, preč. g. v. And. Pavlica 27 knjig, g. A. Casagrande iz Ajdovščine 24 knjig, g. Arko in Pater Severin letošnje knjige družbe sv. Mohora, neimenovan rodoljub letošnje knjige „Slovenske Matice“, in „Narodna tiskarna“ več knjig.

Plemenitim darovalcem presrečna hvala in obilo posnemalcev šolski knjižnici v prid!
L. Korišič,
knjižničarica.

Ruskemu kružku sta darovala gg. Valentin Kumar, vpok. c. kr. okr. šol. nadzornik 10 kron in Franc dr. Kos, c. kr. profesor v Gorici 10 kron; skupno 20 kron!
Srčna jima hvala!

Poroka. — Dne 12. t. m. se je poročil gospod Anton Černe, sin tomajskega župana in občinski tajnik v Tomaju, z gospo ...

Mahnica. Poroka je bila v Krku. Naše najpristronejšje čestitke!

Umrl je v Solkanu zidarski mojster gosp. Fr. Marusič. Naše sožalje žalostni družini.

Slovenska Čitalnica v Gorici naznanja častitim p. n. članom kakor tudi vabljenim neudom, da priredi odbor v tekoči predpustni dobi 3 plesne vaje ob sobotah (začetek ob 8 uri zvečer) in običajni veliki ples zadnjo predpustno nedeljo 22. febr. t. l. — Prva plesna vaja bo danes dne 17. t. m.; naslednjim plesnim vjam pa iz različnih ozirov dnevi še niso določeni, ampak se bodo določili dogovorno z udeleženci prve vaje dne 17. t. m. Pri plesnih vajah se bo sviralo na klavir; pri velikem plesu sviral bode vojaški orkester. Za veliki ples izidejo posebna vabila.

Dovozne ceste k železniškim postajam so velike važnosti, posebno tudi ker morajo občine k njih zgradbi doprinašati. Zato smo občinske zastope in zasebnike za časa opozorili, naj se zglasijo zdaj, ko se je vršil in se še vrši politični obhod bobinjske železnice. Največja in najvažnejša postaja bo goriška na solkanskem polju. Zato pa treba, da se županstva iz Solkana, Tribuše, Lokovca, Banjšic, Bat, Grgarja in Trnovoga oglasijo prihodnji ponedeljek, da dobijo od državne ceste, ki pelje v Gorico, dovožno cesto na goriško postajo, da ne bodo siljeni voziti sebe in svoje blago najprej v Gorico in potem po drugi cesti nazaj na solkansko polje do postaje goriške. Županstva naj se obrnejo pri tem na zastopnika deželne odbora dr. Maranija, ki jih bo gotovo podpiral v pravični zadevi. Enako naj se obrnejo do zastopnika okrajnega glavarstva goriškega, ki se mora potegniti za koristi svojega okraja. Združeni zahtevajte, kar vam gre.

Reci, da ti ne poreče. — Izid cerkljanskih občinskih volitev je znanemu „Sočinemu“ člankarju tako korenito zapri sapo, da se istih v svojem listu niti z jedno samo besedico neče spominjati. Pač pa je pod utisom tega izida naslikal v zadnji številki „Soče“ sebe in svoje ožje privržence na tako drastičen način, da ne bi tega mogel nobeden drug bolje storiti. Kakor smo že večkrat omenili, treba je znati čitati „Sočo“. Kdor hoče torej razumeti članek, katerega je spisal navadni članekar v svojem listu, postaviti mora pri čitanju na vseh mestih, kjer stoji beseda klerikalci ali pa nunci, osebo „Sočina“ člankarja in njegovih privržencev. „Soča“ piše n. pr.: „V političnem boju klerikalci sploh ne rabijo nikdar poštenih rok, marveč se poslužujejo po navadi skozi in skozi le najpodelejših in najsurovejših sredstev pa skrajne demoralizacije. To se mora čitati tako-le: V političnem boju „Sočani“ sploh ne rabijo nikdar poštenih rok, marveč se poslužujejo po navadi skozi in skozi le najpodelejših in najsurovejših sredstev pa skrajne demoralizacije“. Dalje piše „Soča“: „Demoralizirati, duševno pokvariti človeka, to je prvi namen klerikalizma“. To se čita tako-le: „Demoralizirati, duševno pokvariti človeka, to je prvi namen „Sočina“ lazi-liberalizma“. Konečno piše „Soča“ n. pr.: „Hinavce, podleže, ničvredneže, krivoprisežnike vzgaja „klerikalizem“ med našim ljudstvom na deželi, in človeka, ki vidi, kaj se vse godi, mora groza preleteti, ako pomisli na bodočnost“. Kdor hoče „Sočo“ razumeti čitati mora te vrste tako-le: „Hinavce, podleže, ničvredneže, krivoprisežnike vzgaja „Sočin“ lazi-liberalizem med našim ljudstvom na deželi, in človeka, ki vidi, kaj se vse godi, mora groza preleteti, ako pomisli, na bodočnost“. Ko bodo čitatelji čitali „Sočo“ na način, kakor smo ga tu navedli, zadeli bodo vedno pravo in imeli pred seboj pristno sliko „Sočina“ člankarja in njegovih najboljnjih privržencev. Kajti „Sočin“ člankar piše članke vedno le pod geslom. Reci mu, da ti ne poreče.

Poslojpe nekdanje okr. sodnije v Gorici se podira. Sedanji lastnik je hotel poslojpe predelati, ali pri popravljanju so jemali kamenje iz tal ter razdevali spodnja okna. To pa je provzročilo, da se je začela stena v ulici sv. Antona nasproti Kopačevi hiši izbočevati ter je v torek nastala velika nevarnost, da se posuje cela nekdanja „pretura“. Delavci so zbežali, potem pa so podprli poslojpe ter zaprli promet po ulici Sv. Antona in po ulici Croce. Zdaj se hiša podira.

Koliko živalij je bilo ubitih in zaklanih v Gorici 1. 1902. — V 1. 1902 je bilo ubitih in zaklanih v Gorici in sicer: 1237 volov, 3100 telet, 504 ovc, 1215 prašičev, 554 junic in 847 jagnet.

Huda burja je razsajala po Vipavskem in po Krasu. V Trstu poškodovanih ...

pa poročila, da so bili tam v torek strašni viharji ter da je jako hudo snežilo. Brzojavna in telefonska zveza med Dunajem, Gradcem in Trstom je bila pretrgana za več ur.

Kmetijski shod v Prvačini. — Jutri v nedeljo dne 18. t. m. imel bode potovalni učitelj za kmetijstvo g. Anton Štrekelj javno predavanje v Prvačini. Govoril bode o vzgoji vinogradov na amerikanski podlagi in o pogreškkih, ki jih navadno delajo v tem pogledu vipavski vinograniki. Po predavanju odgovarjal bode na razna vprašanja, katera lahko vsakdo stavi. Naše kmetovalce opozarjamo, naj se vdeležé v polnem številu tega shoda.

Na vipavski železnici je bil v četrtek dne 8. t. m. zjutraj vlak v Gorico tako prenapolnjen, da niso več zadostovali osebni vozovi, akoravno so morali tudi v II. r. ljudje natlačeni stati. Sprejemali so ljudi tudi v poštni voz; od Dornberga naprej pa so potnike zavrčali, da so morali iti peš v Gorico. Na večernem vlaku iz Gorice pa je nastal veled drena hud prepir med potniki, tako da je bilo treba vlak ustaviti in neke poredneže pregnati. Zakaj obratno vodstvo ne doda obsejmanjskih dnevih vlaku še vsaj eden osebni voz več! Na nobeni železnici se vlak ne napolni na prvi postaji; menda imajo potniki iz vseh postaj pravico do vožnje in poštenega sedeža; menda nimamo Vipavci železnice le zato, da bi hodili na postajo gledat, je li še kaj prostora.

Potniki, ki vstopajo na vlak ali pa izstopajo na šempeterskem kolodvoru, si žele več luči ali razsvetljeve in na postaji, i na poti do vasi. Na postaji je več svetilnic, a navadno je ena sama prizgana; od postaje do skoro srede vasi pa ni nobene svetilnice, dasi bi bile ob tej poti vsaj tri zelo potrebne.

Bralno društvo „Slov. zveza“ v Št. Petru bode imelo svoj redni občni zbor dne 25. t. m. ob 3¹/₂ uri popoldne v društvenih prostorih. Dnevni red po pravilih.

„Narodna Čitalnica“ v Cerknem prijavlja s tem svoj redni občni zbor, katerise bo vršil dne 25. t. m. v društveni sobi z naslednjim vspešnim: 1. Poročilo tajnika in blagajnika; 2. Volitve novega odbora; 3. Slučajnosti. Vabijo se vsi društveniki, da se pridno vdeležijo občnega zbora in da se tam posvetujejo o nadaljnjem razvoju „Narodne Čitalnice“. 90 udov nas je že zbranih pod krasno trobojnico našega narodnega društva. Torej na delo vsaki ud za pravo naprednost našega naroda. — Odbor „Narodne Čitalnice“ v Cerknem dne 15. jan. 1903.

Bralno, vinogradsko in sadjarsko društvo v Krepljah je imelo občni zbor 1. t. m. Dohodkov je imelo 688 K 36 v in isto toliko stroškov. Predsednikom je bil izvoljen Anton Gomizelj, tajnikom Anton Tavčar.

Društvo je dovršilo delo prireditve vinograda in sadovnjakov. V minolemu letu je društvo dobilo podpore za nakup zemljišča za sadjarstvo 200 K. Deželni odbor je sklenil dati društvu za 1. 1903 podporo 200 K. Občni zbor je sklenil zgraditi poslojpe in društveno klet. Načrt in predvarek stroškov sta izgotovljena. Vsi stavbeni stroški so proračunjeni na okroglih 5000 K.

Goriško gradiščanska prizivna komisija za osebno dohodarino je pod predsedstvom dvornega svetnika in finančnega ravnatelja viteza Otona pl. Zimmermanna dne 12. in 13. t. m. imela seji, v katerih so se rešili osebno prizivi proti odmerjenju osebne dohodarine za leto 1902.

Po dovršenih posvetovanjih se je predsednik zahvalil članom komisije za njih vsepošno in marljivo sodelovanje in razpravah, kajti le tako je bilo mogoče, da je prizivna komisija zadostila tudi v tem zasedanju svoji težavni, po zakonu pripadajoči jej nalogi.

Na to je pred zaključanjem zasedanja še člen Sellinger pohvalno omenil objektivnost in stvarnost predsednikovo v vodstvu razprav, člen Casagrande pa se je v priznanih besedah spomnil delovanja poročevalcev.

Utonil je v Črničah majhen deček v apnenici, ki je bila polna vode.

V trnovskem gozdu je 12. t. m. zvečer bliskalo in grmelo, da je bilo groza!

Korak naprej. — Do sedaj je višje deželno sodišče v Trstu v slov. pravdah izdajalo nemške ali laške izvrzne razsodbe, katere je vstrično spremljal slovenski prevod.

Sedaj pa so na tem višjem deželnem ...

kar vsakako pomenja korak naprej do enakopravnosti v sodni stroki.

Tem nujnejša dolžnost bi bila sedaj deželnemu kakor kazenskemu sodišču, da bi isto posnemalo izgled višjega deželnega sodišča. Principijelnemu pravu našega jezika do enakopravnosti menda tudi to deželno sodišče tržaško ne bo hotelo oporekati. Po izgledu, ki ga je dobilo ravnokar od višjega deželnega sodišča, ne more prigovarjati več tudi praktični izvedljivosti. Kajti jezik, ki je pripoznan uporabnim tudi za včasih zelo zamotane civilne pravde, mora biti poraben tudi za kazenske pravde in razsodbe.

Ta vspeh je pripisati doslednosti in odločnosti naših slovenskih odvetnikov. A v izgled in vspehujo naj bo tudi rojakom v drugih pokrajinah, kako se vendar kaj doseže, ako se resno in vztrajno zasleduje postavljeni si cilj.
„Edinost“.

Povečanje tržaške luke. — V torek se je na trgovinskem ministerstvu vršila več ur trajajoča seja glede del za povečanje tržaške luke. Razpravljalo se je o vprašanju parcialne spremembe prvotnega načrta.

Občinske volitve v Tinjanu. — Pri novih občinskih volitvah v Tinjanu, ki so se vršile te dni, zmagali so Hrvatje v III. in v I. volinlem razredu. V II. razredu so pa zmagali domači izdajice, ki so se dali podkupiti od pazinskih in tinjanskih karnjelov. Pri teh volitvah so se vršila strašna nasilstva od strani pazinskih in tinjanskih karnjelov, pri katerih je tamonjše hrvatsko ljudstvo jako zadolženo. Da je igrala tudi osebna mrznja pri teh volitvah veliko ulogo, razume se samo ob sebi. Pa tudi vlada šla je italijanašem jako na roko, ker zahteva tako sedanjji vladni zistem na Primorskem. Italijani uročijo zopet protest proti tem volitvam in nič se ne bodeмо čuditi, ako poišče tudi zdaj tržaško namestništvo kako dlako v jajcu ter volitve v drugič razveljavi.

Madjarska banka v Dalmaciji. — Spljetsko „Jedinstvo“ poroča, da so madjarski kapitalisti začeli proučavati teren v Dalmaciji. V Spljetu ustanove veliko madjarsko banko. Preteklo leto je v ta namen več madjarskih stikačev stikalo po Dalmaciji, potem pa so imeli zaupne sestanke na Reki in v Budimpešti. Namen jim je seveda ta, kako bi hrvatsko ljudstvo potom zadolževanja lovili v svoje mreže in mu zadržnili vrat.

Dva nova hrvatska lista. — V Zagrebu je prišel s 1. jan. t. l. izhajati nov književni list pod naslovom „Hrvatska Vila“. List bo izhajal vsako soboto na 16 vel. straneh in bode stal na leto 8 K. — V Trstu pa je začel izhajati list „Slavenska Misao“ na mesto prominulega „La Pensee Slave“. Glavni urednik mu je dr. Presič-Pavičič, a izdajatelj g. Ante Jakić bivši izdajatelj „La Pensee Slave“.

Vjestnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva se zove list, ki že peto leto izhaja v Zagrebu ter prinaša razne zgodovinske sestavke in notice. Urejuje ga dr. Ivan pl. Bojnčić Kninski. Na leto stane ta list 6 K. V prvem zvezku letošnjega leta priobčujeta vseučiliška profesorja Šurmin in Klaič tekst dveh glagolskih listin iz 15. stoletja ter obširno o njem razpravljata. Kakor čitamo v listu, se nahaja original teh listin u zbirci grofa Attemsa kod Gorice“, a dobila sta ga „preko g. prof. dra. Fr. Kosa u Gorici“.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelm, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 24 00 franko na vse avstrij. ogerke poštne postaje. V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Wilhelm-ovo c. in kr. priv. tekoče mazilo „Bassorin“ stane 1 komad K 2.—, poštna pošiljatev 15 kom. K 24.—. Wilhelm-ovo mazilo „Bassorin“ je sredstvo, katerega učinke se opira na znanstvena preiskovanja in dejanske izkušnje ter se izdeluje izključljivo v lekarni Frana Wilhelm, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko). Mazilo deluje pomirovalno, bol blaže in utešljivo pri boleznih živcev, kakor tudi pri bolečinah mišic, udov in v kosteh.

Zdravniki ga radi rabijo v takih slučajih, posebno, če nastopijo bolečine vsled kake naporne hoje ali zastarelih boleznij; zato se ga tudi poslužujejo z najboljšim vspehom turisti, gozdarji, vrtnarji, telovadci in kolesarji. Hvali se vesstransko to mazilo tudi kot varstveno sredstvo proti mrčesnemu piku.

V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen). Dobiva se ga po vseh lekarnah. Kjer ni zaloge, se pa direktno dopošlje.

Štirinajsti občni zbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju. — Tega zborovanja se je letos udeležilo lepo število na Dunaju bivajočih Slovencev, zanimajočih se za nego svojih ...

zoče s primernimi besedami ter se spominjal onih blagih mož, katere je v prošlem letu vzela nemila smrt. To je društveni ustanovnik eminenca kardinal in nadškof Dr. Jakob Missia; dalje je nemila usoda družtu vzela podpornika Alojzija Kremžarja, mag. svetnika na Dunaju, dr. Unterlugenerja, vladnega svetnika in dr. Niko Tonklija. Vsem bodi hvaležen spomin! — Društveni tajnik g. dr. Božidar Stegu poroča, da je družtu imelo tekem l. 1901/02 izzemši poletne mesece vsak mesec sejo; v teh je odbor resal 435 prošenj za podpore, katerih je odbor razdelil 4536 kron, t. j. blizu 500 kron mesečno. Število prisilcev je 78. — Žalobog se je svota prispevkov precej občutljivo znižala. Radi tega moral je odbor paziti, da strogo in previdno razdeljuje podpore. Podpore so dobivali le taki prisilci, kateri so bili res potrebni, pa tudi v redni. Da bi tudi dijaki sami po možnosti pomagali odboru, pravično reševali izročeno mu nalogo, priobčil je odbor sl. akad. društvoma „Sloveniji“ in „Danici“, in posredno tudi drugim visokošolscem načela, po katerih se ravna pri razdeljevanju podpor. Odbor stremi namreč vedno za tem, da bi mu bilo možno podpirati le res najpotrebnejše prosilce, a te tim izdatnejše. Da je odboru bilo možno izvrševati vestno svoj dobrohoten namen, zahvaljevali se ima vsem svojim podpirateljem in dobrotnikom, ki so mu priskočili na pomoč z lastnimi prispevki in darovi, ter tudi z nabiranjem darov in prispevkov v krogu prijateljev in znancev. Največjo svoto je darovalo slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj, namreč 1560 kron; po 100 K so darovale te posojilnice v Celji, ljudska v Gorici in v Starem trgu, 80 K sl. posojilnica v Mariboru, 60 K kmetška ljubljanske okolice; po 40 K posojilnici v Slovenski Bistrici in notranjska v Postojni, po 30 K kmetška na Vrhniki, v Črnomlju, Brežicah in Šmarji pri Jelšah, po 20 K so darovale sl. posojilnice v Cerknici, na Vrškem, v Framu, Ormožu, Ribnici (Štaj.), Gornji Radgoni, 10 K pa sl. okrajna posojilnica v Ljutomeru. Posamezniki so darovali: Premilostivi knez in škof lavantin dr. Mihael Napotnik, ki je društveni ustanovnik, kakor vsako leto, tudi letos 20 K, polkovnik Anton pl. Sušič v Celji 50 K, drž. poslanec g. Viljem Pfeifer 50 K, neimenovana gospa 40 K. Nabrali so gg. Vilj. Pfeifer drž. poslanec 120 K, dvorni svetnik dr. Mirko Ploj (mej jugoslovanski poslanci) 80 K, Dr. France Rosina, odvetnik v Mariboru nabral je mej mariborskimi rodoljubi 126 kron, dr. Unterluganec in neimenovana sta družtu podarila 60 K. — Blagajnik g. dr. Klemens Seshun podal je raznih zanimivih številok o delovanju družta.

(Konec prih)

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 200—
„ Sandomingo „	240—	260—
„ Java . . .	240—	260—
„ Portorico . . .	260—	280—
„ Ceylon . . .	320—	360—
Slakdor	88—	89—
Špeh	160—	180—
Petrolj v sodu . . .	32—	33—
„ „ zaboju . . .	10.50	11—
Maslo surovo . . .	170—	190—
„ kuhano . . .	200—	220—
Otrobi debele . . .	10.40	12—
„ drobne . . .	10.40	11—
Tursica stara . . .	16.40	17—
„ nova . . .	15—	16.60
Oves	15—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 30—	št. 1 K 28.80	št. 2 K 28.20
„ 3 „ 27.80,	„ 4 „ 27.—,	„ 5 „ 26—
	št. 6 K 24—.	

15%

pod navadno ceno
razprodaja
radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,
vse zimsko blago, kakor n. pr. krasne volnene šerpe, rute, podobleke, vsakovrstno Jaegerperilo, rokavice, nogavice, bluze, volno, kožuhovino, zimske čevlje itd. — *Nikdo naj ne zamudi te lepe prilike za ceni nakup!*

Mladenci

lepega obnašanja v sežanskem okraju, s posestvom vrednim nad 35 tisoč kron, obstoječim iz hiše, njiv in travnikov, želi se seznaniti s dekletom lepe zunanjosti, iz poštene kmetijske družine, ki ima štiri do pet tisoč kron gotovine in veselje voditi kmetijstvo v žensko področje spadajoča dela. Prednost imajo one, ki živijo pri stariših na deželi. *Leresne ponudbe, če je mogoče s sliko, naj se pošljejo na upravišstvo „Gorice“ pod naslovom: „Resna ponudba“.*

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

(v lastni hiši)

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moka št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valencič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojskih najmanjše po 5 Kg. na vse kraje.

Naročeno mi je zastanke združ. tovaren za plahte prodajati po polovični ceni. Ponujam torej debele, zelo trajajoče

zimske konjske plahte

izvrstne kakovosti, gorke, volnene, mehke z barvanim obrobom, porabljive tudi za odejo, po jako nizki ceni. Vrsta A plahta

za delavce, siva z barvanim obrobom, 145/190, dobre kakovosti, kos po 4 K. Vrsta B, siva plahta za izvoške z rdečimi in rumenimi progami 145/190, prav dobre kakovosti, kos po 5 K. Vrsta C double volnena gosposka plahta, siva z rdečim obrobom, dvovrstna, 150/200, najboljša, kos po 7.50. Vrsta D Montan-plahta, siva z modrim obrobom 150/190, izvrstne kakovosti, kos po 9 K. Vrsta E prima črna omnibus-plahta, 155/190, krasna in trajajoča, kos po 10 K. Posilja se proti povzetju. Neodgovarjajoče zamenja se brez zadržka.

Naslov: M. Rundbakin, Dunaj, IX., Berggasse št. 3/32a.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohišstva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „*Marijanic*“ t. j. ličnih in trepežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štirikotno kegljišče z vrtenci in kegljavnično blagajno po najnovjši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

ZAHVALA.

O priliki prebridke izgube našega ljubljenelega soproga, očeta, brata, sina in strica, gospoda

Franca Marusič-a,

posestnika, krčmarja, zidarskega mojstra, podžupana in čitalničnega odbornika,

izreka podpisana družina svojo iskreno zahvalo č. duhovščini solkanski, č. g. vikarju kromberškemu, č. g. kuratu grgarskemu, č. oo. frančiškonom na Sv. Gori, dalje gg. pevcem za ginljive žalostinke, sl. županstvu in „Čitalnici“ za spremstvo in darovana venca, sorodnikom in ostalim darovateljem krasnih vencev, ter prijateljem in znancem iz Solkana, Kromberga, Ajševice, Grgarja in Št. Mavra, ki so spremili ranjkega k večnemu počitku in mu skazali s tem zadnjo čast.

Žalujoča družina Marusič.

V Solkanu, dne 16. januarja 1903.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4.90 K

Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za potrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga medu pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,

pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Oo nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

„Centralna posojilnica“

v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2 polmesečno; nevdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2.

Sprejema članke z glavnimi deleži po 200 K in z opravljenimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrtnkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

TISKA:

Časopise

Knjige

Diplome

Trgovske račune

Cenike

Vabila za veselice

Pisma s firmo

Razne etikete

l. t. d.

**NARODNA =
= TISKARNA**

v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji nikake konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnlje

Plakate

Sprejemnice

Računske sklepe

Pobotnice

Razne posetnice

Poročnice

Osmrtnice

l. t. d.